

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΘ'.

ΑΡΙΘ. 2

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ. 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

+ Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
+ Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίης)
+ Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντής καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ 1907—Συγχαρητήρια τῇ Α. Θ. Παναγιότητι—Εἰδήσεις ἐξ ἐπαρχιῶν—Στατιστικαὶ πληροφορίες περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις σωμάτων, δικαστηρίων, γραφείων καὶ ἐπιτροπῶν—Διωγμὸς ὁρθοδόξων—Ἀνακριθειῶν ἔλεγχος—Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά—Ἑλληνικαὶ κοινότητες ἐν Ρωσίᾳ—Νεκρολογίαι (πρώην Νευροκοπίου Νεόφυτος—πρώην Μαρωνείας Κωνσταντῖος)—Δικαστικαὶ ἀγγελίαι.

ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1907

καὶ ἐπὶ τῇ ἀρχαμένῳ 1908, συγχαίρομεν πᾶσι τοῖς συναδέλφοις τοῖς ὑποστηρίξαντι τὸν ἱερὸν ἀγῶνα τῆς Ἐκκλησίας, ὃν ἄγει πρὸς περιφρούρησιν τῶν δικαιῶν καὶ συμφερόντων αὐτῆς καὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, εὐχόμενοι αὐτοῖς ὑγιαίνει ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ καρτερίαν ἐν τῇ ἐξακολουθήσει κοινωφελοῦς θέματος, ὑπὲρ οὗ στήλας τινας σχεδὸν καθ' ἡμέραν ἀφιερῶσι τῶν ἐφημερίδων αὐτῶν. Ἀπαιτοῦνται αἱ εἰλικρινεῖς ἡμῶν ὑπὲρ συναδέλφων εὐχαὶ ποθούντων τὸ πάλαι μεγαλεῖον τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἥτις ἀπὸ αἰώνων παλαίει κατὰ τῶν ποικιλιανύμων πολέμων

τῆς ἀληθείας, ἐν θλίψει τὸ ἀγιαστικὸν αὐτῆς ἔργον διεξάγουσα καὶ θαρροῦσα ἐπὶ τὸν Κύριον τῶν Δυνάμεων, ὅτι αὐτὸς, ὡς εἶπε, νενίκηκε τὸν κόσμον.

Ἡ πρὸς συναδέλφους παρρησία καὶ τὸ καθήκον πρὸς τὴν ἀλήθειαν, τὴν οὕτως ἡ ἄλλως ἐκλαμβανομένην καὶ παριστανομένην, κατὰ τὴν διάφορον ἀντίληψιν, καθαρὰν ἢ μὴ τοιαύτην, τῶν δημοσίων γραφόντων, ἐπιβάλλει ἡμῖν νὰ παρατηρήσωμεν αὐτοῖς εἶτι ἔχει νὰ παρατηρήσῃ πᾶς ὁ παρακολουθῶν ἐγγύτερον ἢ ἐκείνοι τὰ παρ' ἡμῖν γινόμενα, τὰ ἐξ ἐσφαλμένης ἀντιλήψεως οὐχὶ καθὼς ἔδει παριστανόμενα.

Εἰς ἐκπληξίν ἀληθῶς περιάγουσι, θλίψιν προξενοῦντα τὰ τελευταῖα φύλλα (τὰ κατὰ δεκέμβριον παρελθόντα) τῶν ἐν Ἀθήναις ἐφημερίδων καὶ τῆς ἐν Τεργέστη, εἰς ἣν οὐδέποτε ἐκλείψουσιν ἀνταποκριταὶ «περίπυστοι». Πάντα τὰ φύλλα σχεδὸν ἀναγράφουσι τὸν κατὰ τῆς Ἐκκλησίας πόλεμον, δεσ-
τις οὔτε νέος δυνατὸν ν' ἀποκληθῇ, διότι διαρκῶς ἡ Ἐκκλησία πολεμεῖται, οὔτε θέλει παύσει ποτέ. Ἀλλ' οἱ γράφοντες καὶ κηρύττοντες ὅτι νῦν, ὅσον οὐδέποτε εἰς προγενεστέρους χρόνους, περισσότερον

ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία πειράζεται καὶ διώκεται, παριστῶσιν ἑαυτοὺς ἀγνοοῦντας τὴν ἱστορίαν αὐτῆς, τὴν ἐν γενεῇ μὲν, ἀλλὰ καὶ τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα πεντήκοντα ἔτη. Προσποιοῦνται δὲ τῶν πρὸ εἴκοσιν ἀκριβῶς ἐτῶν γεγονότων τὴν δῆθεν γνῶσιν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὴν ἀγνοίαν οἱ ἐν τῷ «Πανελληνίῳ Κράτει» γράφοντες, οἵτινες θέλουσιν εὐρεῖ ἑαυτοὺς ἡπατήμενους ἐὰν μελετήσωσιν ἐπίσημα γράμματα ἀπὸ τοῦ 1888 μέχρι τοῦ 1891 καὶ κατόπιν ἐπὶ δέκα ἑτέρα ἔτη, καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς συντάξεως τῶν ἐπικληθέντων «ἐθνοσωτηρίων κανονισμῶν». Οἱ συντάκται καὶ τῆς ἐφημερίδος ταύτης καὶ τῆς τοῦ «περιπύστου» καὶ οἰαζόδητινος ἐτέρας ἐβδομαδιαίας ἀγνοοῦσι καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ 1858 δημιουργηθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰστασιν καὶ τὴν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὑπόνομευσιν καὶ μείωσιν τῆς ἰσχύος τῆς Μ. Ἐκκλησίας, μεθ' ἣν ἐπηκολούθησεν ἡ τε οἰκονομικὴ καταδράμασις αὐτῆς διὰ τῆς ἀρπαγῆς ἱερῶν περιουσιῶν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων, ἡ τε ὀξύτης τῆς ἐκκλησιαστικῆς κατὰ τὸ φαινόμενον βουλγαρικῆς ἀνταρσίας, ἡ ἐκδοσις τοῦ φερμανίου τῆς σχισματικῆς τῶν βουλγάρων ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἡ ἐκλογή καὶ ἀναγνώρισις ἐξάρχου καθιδρυθέντος ἐν αὐτῇ τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἡ ἑκτοτε χειροτονία σχισματικῶν ἀρχιερέων καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ 1872 κορυφωθείς σπαραγμὸς μεταξὺ τῶν τέως ὁμοδόξων. Οἱ γράφοντες εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας καὶ καλοῦντες εἰς πόλεμον κατὰ κοσμικῶν ἀρχῶν τοὺς ἔχοντας σπονδυλικὴν στήλην ἀκαμπτον ἐνώπιον πάσης πολιτικῆς ἐξουσίας, ἐὰν μελετήσωσι τὴν σειρὰν τῶν ἀπὸ τοῦ 1858 μέχρι σήμερον ἐπισήμων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων, ἅτινα περὶ πολλῶν κοινῶν ζητημάτων ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τῆς σεβ. κυβερνήσεως, θέλουσιν ἀνομολογήσει βεβαίως ὅτι, κατὰ τὸ γραφικόν, οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων αἰμωδίασαν πολλάκις ἐὰν οἱ πατέρες ἔφαγον ἄμφακας. Ἀλλὰ καὶ συνομολογήσουσιν ἡμῖν ὅτι καθ' ἑλπὴν τὴν τελευταίαν πεντηκονταετιὰν ἐκαυχώμεθα ἐπὶ κληρικοῖς διασήμοις διὰ τε τὴν εὐτέθειαν, τὸν ζῆλον, τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν σύνεσιν αὐτῶν καὶ ἐπὶ πολλοῖς λαϊκοῖς Ἰσας ἐκείνοις ἀρετὰς κεκτημένοις, οἵτινες ἐπραξαν

εἴ τι ἂν πρέπη ὁ νομοταγῶς ἐργαζόμενος, νὰ πράττῃ, ὁ τὰς συνεπείας πάσης πράξεως τολμηρᾶς προϋπολογίζων καὶ, κατὰ δημῶδη συμβουλὴν, κόπτων ἐν ἐκ τῶν μετρούμενων δέκα.

Οἱ φρονοῦντες ὅτι νῦν ἡ περ ἐν χρόνοις προγενεστέροις ἡ θέσις τῆς Ἐκκλησίας ἀποβαίνει οἷα οὐδέποτε ἦν, ἀπατῶσιν ἑαυτοὺς τε καὶ τοὺς ἀναγνώστας αὐτῶν, ἀριθμοῦντες δέκα τρεῖς ἀρχιερεῖς μακεδονικῶν ἐπαρχιῶν ἀπομακρυνέντας τῆς ἐν ἐπαρχιακοῖς κυβερνητικοῖς συμβουλίοις παρεδρείας καὶ τάττοντες ἐν γενικοῖς καὶ προνομιακοῖς ζητήμασι καὶ τὰ προσωπικά! Δυστυχῶς, κρύπτουσι τὴν ἀλήθειαν, ἀνεξετάστως ἀποδεχόμενοι πᾶσαν εἰδήσιν οἰουμένην «περιπύστου» μεταδιδομένην αὐτοῖς, συναριθμοῦντες ἐν τοῖς οὕτως ἀπομακρυνθεῖσι μητροπολίταις ἢ ἐπισκόποις τοὺς πανιερωτάτους μητροπολίτας Σπρωμνίτης καὶ Πρεσπῶν καὶ τοὺς ἐπὶ ὀκτῶ ἡδὴ μηνῶν ἐν τῇ ἀγίᾳ καὶ ἱερᾷ Συνόδῳ παρακαθημένους Καστορίας καὶ Σερβίων-Κοζάνης. Οἱ μετὰ πατριωτισμοῦ οὐχὶ λελογισμένου γράφοντες ἀγνοοῦσιν ἴσως ὅτι νομοταγῶς ἐρμηνεύονται καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῇ σεβ. κυβερνήσει τὰ δίκαια τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ὅτι οἱ τῶν φιλοδικαίων πόθων τοῦ μεγαλειότητος ἡμῶν ἀνακτος ἐκτελεσταὶ ἀνώτατοι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους διατάττουσι τὴν τῶν δεόντων ἐνέργειαν καὶ νέμουσι τῇ Ἐκκλησίᾳ τὸ δίκαιον, ὡς ἐγένετο πρὸ μικροῦ περὶ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Μογλενῶν, ὡς ἐγένετο προχθὲς ἔτι περὶ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Βερροίας καὶ Ναούσης, ἀποδειχθείσης τῆς ἀθωότητος καὶ τούτου. Οἱ γράφοντες ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ συγχέουσι συγχρόνως τὸν προσωπικόν, οὕτως εἰπεῖν, χαρακτῆρα τῆς ὑποθέσεως μετὰ τοῦ γενικωτέρου, καὶ οὐτε θέλουσι νὰ ὁμολογήσωσιν ὅτι προσωπικώτατον ἔχει χαρακτῆρα ὁ λεγόμενος «διωγμὸς» οὗτος, διότι καὶ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βάρνης ὁ τὴν Δράμαν ἐπιτροπικῶς διοικῶν ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τῆς σεβ. ἀρχῆς, παρακαθημένος ἐν τῷ διοικητικῷ συμβουλίῳ, καὶ οἱ ἀρχιερατικοὶ ἐπίτροποι τῶν μητροπολιτῶν Καστορίας, Σερβίων-Κοζάνης καὶ Γρεβενῶν μετέχουσι τοῦ δικαιώματος τούτου, καὶ ὁ τοῦ μητροπολίτου Πελαγονίας δύναται νὰ λαβῇ μέρος ἐν τῷ συμβουλίῳ.

Εὐτυχῶς, οἱ τὸ τοιοῦτον ἀγνοοῦντες, ἡ μὴ θέ-

λοντες ὁμολογῆσαι, καὶ μεμφόμενοι τῆς διοικήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν ἀρχῆς, ἐφωράθησαν ἀνακόλουθοι, κηρύξαντες ἐν τῷ «Πανελληνίῳ Κρατεῖ» τῆς 3 ἰανουαρίου ὅτι «ἡ δυσμενὴς τῆς ἀρχῆς κατὰ τοῦ Πατριαρχείου στάσις ζητητέα εἰς τὴν «γενικὴν» κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου πολιτικὴν, ἥς τὰ νήματα εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τῶν διεπόντων τὴν διεθνή πολιτικὴν». Καὶ κατὰ πάντων λοιπὸν τούτων ἐννοοῦσιν οἱ τῆς ἐφημερίδος ταύτης συντάκται νὰ κηρυχθῇ πόλεμος; Ἀλλ' οὔτε πρέπει νὰ κρίνωσιν ἀδόκιμον ἢ ἄσκοπον νὰ κηρυχθῇ πρότερον πόλεμος ἐναντίον τῶν ὑπὲρ προσώπων τινῶν ἀντιπαθειῶν καὶ συμπαθειῶν τῶν δημοσιογραφούντων, διότι πόλεμος τοιοῦτος ἤθελεν ἀποβῇ ἐπίσης ἐπωφελὴς ὡς ἐκεῖνος, ὑπὲρ οὗ γράφουσι.

Κατ' ἀτυχίαν δὲ σύμπτωσιν, ἐνῶ κατακραυγάζουσιν οἱ φίλοι συνάδελφοι κατὰ τῶν πολεμίων τῆς Ἑκκλησίας καὶ ἀπαιτοῦσι στάσιν ἀπέναντι αὐτῶν τοιαύτην καὶ τοιαύτην, περιπίπτουσιν εἰς ὀλίγημα ἀσυγχώρητον, πόλεμον κατὰ τῶν ἱεραρχῶν τῆς Μ. Ἑκκλησίας κηρύττοντες, ἐξ οὗ οὐδεὶς ὠφελεῖται ἢ οἱ ἐχθροὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς-ἐθνικῆς ἡμῶν ἐνότητος. Ὁ ἐλλόγιμος συντάκτης τοῦ «Ἀγῶνος» τῶν Ἀθηνῶν, οὗ τὴν φιλογένειαν οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ, ἐξέδωκεν ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 20 δεκεμβρίου διατριβὴν τινα, ἀνεξελέγκτως υἱοθετήσας αὐτήν, κατὰ τῶν ἐν Θράκῃ ἀρχιερέων ἡμῶν, οὓς ἀνευρυρίστως ἀρθρογράφος τις ἀποκαλεῖ «τοὺς χειροτέρους τοῦ ἑλληνισμοῦ ἐχθροὺς, φορολογούντας διδασκάλους καὶ τὰς διδασκαλίσσας, θέλοντας αὐτὰς ὑπηρετρίας τῶν συγγενῶν, ποιούμενους ἐκποδὼν πάντα πολίτην φιλόπατριν καὶ πάντα διδασκαλὸν εὐσυνείδητον, θέτοντας χεῖρα βέβηλον ἐπὶ τῶν κοινοτικῶν περιουσιῶν, ἀπογυμνοῦντας τοὺς χριστιανούς, προικίζοντας τὰς συγγενεῖς ἐξ ἀρπαγῆς ἱερῶν ἀναθημάτων» κλπ. Περιττὸν νὰ εἰπώμεν ὅτι, πολλῶν ἀναφερομένων κατὰ καιροὺς εἰς τὴν Ἑκκλησίαν, οὐδεμία καταγγελία κατ' ἀρχιερέως—οὐδὲ ἐκ μέρους τῶν βουλγάρων ἢ τῶν ρουμανιζόντων—περιεῖχεν ὅσα ὁ «Ἀγὼν», ὑποστηρίζων τὴν κακοήθειαν διδασκάλου ἀπὸ Καλλιπόλεως διωχθέντος καὶ εἰς ἑτέραν πλησιόχωρον ἡμῶν ἐνσφηνωθέντος κοινότητά. Ὁ παράδοξος οὗτος πατριωτισμὸς τῶν ἐν Ἀθήναις συναδέλφων τούτων ἐκπλήττει ἡμᾶς

ἐπίσης ὅσον δὴ καὶ ἡ ἀνακριβὴς ἐν γένει τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων γνῶσις, δεικνύει δὲ καὶ πάλιν καὶ πολλάκις ὅτι, συνήθως ἐκ πνεύματος καινοπραγίας ἐφημερίδες τινὲς ἀποβαίνουσιν ἀκουσίως ὄργανα τῶν ἀφανῶν πολεμίων τῆς Ἑκκλησίας, ὑπὸ μορφὴν φιλογενείας συντελούντων ἀσυναισθήτως εἰς τὴν κατὰπτωσιν τοῦ γοήτρου τῆς ἱεραρχίας, εἰς τὴν μείωσιν τοῦ πρὸς αὐτὴν ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ σεβασμοῦ καὶ εἰς τὴν κατ' ὀλίγον ἐξασθένησιν τῆς ἰσχύος αὐτῆς ἀναγκαιοτάτης οὔσης χάριν αὐτῶν τῶν ὑπ' αὐτῆς ποιμαινομένων.

Καὶ πρόκειται περὶ ὑποθέσεων εὐκόλως ἐξελεγχόμενων, ἡ δὲ φυγοπονία περὶ τὴν ἐξίχνευσιν τῆς ἀληθείας σημαίνει ὅτι ἡκιστα φροντίζουσι περὶ τῆς πραγματικότητος, προθύμως ἀποδεχόμενοι αἱ ἐξω τοῦ κράτους συνάδελφοι πᾶσαν τοιαύτην ἀνακοίνωσιν, κἂν αὕτη ἢ ἐπιβλαβὴς εἰς ἐθνικὰ συμφέροντα· ἀρκετὸν βέβαια κρίνουν συστατικὸν ἐὰν ὁ πρὸς αὐτὰς ἐπιστέλλων ἄρτυμα τοῦ λόγου αὐτοῦ προσφέρῃ τὰ «ὑψιστα ἐθνικὰ συμφέροντα» καὶ τὰ «ἀπαράγραπτα δίκαια τοῦ ἔθνους» καὶ τὴν θέσιν «τῶν ἐπικαίρων ἐπαρχιῶν», ἥτοι τῶν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ, ἀδιαφοροῦντες ἐὰν μετὰ τῶν «ἐπικαίρων» τούτων μερῶν συγκαταριθμῇται ὑπὸ τηλεγραφοῦντος ἢ συγγράφοντος ἡ Χίος! Τοῦτο σὺν τοῖς ἄλλοις κεῖται ἀπόδειξις τοῦ πόσῃν ἔχουσι γνῶσιν τῶν μεγάλων καὶ μικρῶν παρ' ἡμῖν ζητημάτων οἱ συντάκται καὶ ἀνταποκριταὶ καὶ διευθυνταί, οὐδαμῶς ὠφελοῦντες τὸν κοινὸν ἱερὸν ἀγῶνα.

Ἡ «Ἑκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια», καθηκόντως εὐχαριστοῦσα πᾶσι τοῖς προθυμηθεῖσι νὰ ὑποστηρίξωσιν αὐτὴν ὑλικῶς, παρακαλεῖ πάντας τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς ἵνα σπεύσωσιν εἰς ἐξόφλησιν τῶν πρὸς αὐτὴν ὀφειλῶν καὶ κυρίως τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους συνδρομῶν. Ἡ διπλασίασις σχεδὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν σελίδων, ἃς προκαλεῖ ἡ ἔκδοσις ἐπισήμων ἐκκλησιαστικῶν γραμμάτων, ἐπίνεγκε τοσαύτην αὐξήσιν εἰς τὰς δαπάνας τῆς ἐκτυπώσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς εἰς τοὺς ἔξω τῆς πρωτευούσης συνδρομητὰς, ὥστε νὰ δικαιολογῇται ἡ ζήτησις καὶ τῶν ὀφειλομένων ἀπὸ τοῦ λήξαντος ἔτους συνδρομῶν καὶ τῶν τοῦ ἤδη ἀρξαμένου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ Τῇ Α. Θ. ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΙ

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς συνεχάρησαν ἡ ἐγγράφῳ τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμένικῳ πατριάρχῃ ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Δαμιανὸς καὶ ὁ σεβ. μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ προέδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κ. Θεόκλητος. Τὰς ἐπιστολάς ἐκδίδομεν ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ, ὡς καὶ τὸ ἐπὶ τῇ τῶν Χριστουγέννων ἑορτῇ συγχαρητικὸν τηλεγράφημα τοῦ μακαριωτάτου πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Φωτίου καὶ τὸ ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους τηλεγράφημα τοῦ ἔλλογ. προέδρου τῆς ἐντίμου βουλῆς τῶν σαμίων.

Α'. Γράμμα μακαριωτάτου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ἀριθμ. 2672.

Παναγιώτατε καὶ σεβασμιώτατε ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμένικῃ πατριάρχῃ, ἐν Χριστῷ, τῷ Θεῷ, λίαν ἀγαπητὲ καὶ ἐπιπόθιντε ἀδελφε καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύριε Ἰωακείμ. Τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν σεβασμίαν Παναγιότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι, ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἀγάλλεται σήμερον πᾶσα ἡ κτίσις ὡς ἐν κοινῇ καὶ συμφώνῳ χοροστασίᾳ ὑμνοῦσα αὐτῆς τὸν Πατέρα καὶ δημιουργὸν, εὐδοκήσαντα ἐξαποστεῖλαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τὸν συνδημιουργὸν Υἱὸν αὐτοῦ καὶ Λόγον εἰς τὸν κόσμον, ἵνα τὴν ἡμετέραν ἀναλαβόμενος φύσιν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν ἡμᾶς καὶ μακαρίαν, ἥς διὰ τὴν παρακοὴν ἐκπεπτώκαμεν, ἐπαναγάγῃ λαμπρότητα. Τῇ κτίσει οὖν ἀπάσῃ συνεορτάζοντες καὶ ἡμεῖς οἱ ἀνεικάστω ἑλέει τοῦ οὐρανίου ἡμῶν Πατρὸς ἡξιωμένοι τῆς χάριτος μὴ μόνον τοῖς νοεροῖς ἀλλὰ καὶ τοῖς τοῦ σώματος ὀφθαλμοῖς θεᾶσθαι τοὺς τόπους τῶν θαυμασίων τοῦ Θεοῦ διήλθομεν ἐμπλεῶ χαρᾶς μετὰ παντὸς τοῦ ἐπὶ προσκυνήσει, θείᾳ χάριτι, ἀπὸ πάσης χώρας συνεληλυθότος χριστωνύμου λαοῦ, ἕως Βηθλεὲμ, τὴν μηδαμῶς ἐλαχίστην ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα, κάκει παιδίον νέον τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν ἐν ἀλόγων φάτνῃ ἀνακεκλιμένον θεασάμενοι, δόξαν Θεῷ τῷ ἐν ὑψίστοις μετὰ τῶν ἀγγέλων ἀνεπέμψαμεν καὶ τῷ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι δῶρα μετὰ τῶν μάγων προσπνέγκα-

μεν, δεήσεις ἐκτενεῖς ὑπὲρ παντὸς τοῦ κόσμου, δυνάσασθαι ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας παρεγένετο. Τὴν θείαν δὲ καὶ ἀναίμακτον θυσίαν ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ Χριστὸς ἐτέχθη, τελέσαντες καὶ τὴν ὑπὲρ πάσης ἐπισκοπῆς ὀρθοδόξων ἱκεσίαν ἀναφέροντες, ἐμνήσθημεν ἀγάπῃ πολλῇ καὶ τοῦ τιμίου ὀνόματος τῆς Ὑμετέρας γερασμιωτάτης ἡμῖν Παναγιότητος, ἐκδυσωπήσαντες τὸν θεάνθρωπον ἡμῶν Σωτῆρα, ὅπως διαφυλάττῃ αὐτὴν ἐρρωμένην καὶ εὐεκτοῦσαν, περιφρουρῶν δ' αὐτὴν ὑπὸ τὴν πανσθενῆ αὐτοῦ χεῖρα ἐνδυναμοῖ τῇ χάριτι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας πόνοις αὐτῆς.

Καὶ νῦν δ' ὅτε, ἐπαναγεγονότες ἐπὶ τὴν Ἀγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, ἄσμενοι ἤκομεν ἐν Χριστῷ τεχθέντι τὴν γερασμίαν αὐτῆς κορυφὴν περιπτυσσόμενοι, τὰς αὐτὰς φέρομεν ἐν χεῖλεσιν εὐχὰς, δεόμενοι ἅμα τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ, ὅπως τὸν ἐπιτέλλοντα νέον τῆς χρηστότητος αὐτοῦ ἐνιαυτὸν δωρήσεται αὐτῇ τε καὶ τοῖς μετ' αὐτῆς τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνιζομένοις σεβασμιωτάτοις ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς καὶ ἐντιμοτάτοις τοῦ Γένους λογάσι καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ αὐτῆς οὐρανίων δωρημάτων πεπληρωμένον.

Ἀδελφικῶς δ' ἐπὶ τούτοις αἰτούμενοι παρὰ τῆς Ὑμετέρας λίαν ἡμῖν περισπουδάστου Παναγιότητος μεμνήσθαι καὶ ἡμῶν ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ἐντεύξεσιν αὐτῆς περιπτυσσόμεθ' αὐτὴν καὶ αὐτῆς ἐν φιλήματι ἀγίῳ καὶ διατελοῦμεν

Ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλὴμ, αἰ 73', δεκεμβρίου κε'.

τῆς ποθεινοτάτης ἡμῖν καὶ σεβασμιωτάτης αὐτῆς Παναγιότητος

ἀγαπητὸς ἐν Χρῷ ἀδελφός

καὶ ὅλως πρόθυμος

† Ὁ Ἱεροσολύμων ΔΑΜΙΑΝΟΣ.

Β'. Γράμμα τοῦ μητροπολίτου Ἀθηνῶν

Παναγιώτατε καὶ θειότατε ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης, καὶ οἰκουμένικῃ πατριάρχῃ, ἐν Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν λίαν ἡμῖν ἀγαπητὲ ἀδελφε καὶ συλλειτουργγὲ τῆς ἡμῶν ταπεινότητος, κύριε Ἰωακείμ, τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον ἡμῖν Παναγιότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ περιπτυσσόμενοι ἥδιστα προσαγορεύομεν.

Φθάσαντες θείᾳ συνάρσει τὰς πανσέπτους ἑορτὰς τῆς ἐνανθρωπήσεως καὶ ἐπιφανείας τοῦ

θείου ἡμῶν Λυτρωτοῦ, νοερῶς διὰ τοῦδε τοῦ ἡμετέρου γράμματος πάρεσμεν πρὸ τῆς Ὑμετέρας τιμιωτάτης κορυφῆς καὶ τὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφικὸν διαμειδόμενοι ἀσπασμὸν, εὐχόμεθα ὁλοψύχως αὐτῇ ἐορτάσαι φαιδρῶς καὶ πανηγυρίσαι γηθυσύνως τὰς σωτηρίους ταύτας ἐορτὰς τῆς εὐσεβείας ἡμῶν, καὶ τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου αἰσίως καὶ ὑγιῶς ὑπαντῆσαι ἐν ἀδιαπτῶτι δὲ ὑγιείᾳ καὶ πάσῃ πνευματικῇ εὐφροσύνῃ διανῦσαι τοῦτον καὶ ὅτι πλείστους ἐτέρους, πρὸς κατενύδωσιν εἰς ὄρμον ἀσφαλῆ καὶ σωτήριον τοῦ κρίμασιν, οἷς οἶδε Κύριος, δεινῶς κλυδωνιζομένου ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησίας σκάφους, οὗ ἄνωθεν τέτακται δεξιὸς οἰακοστροφῆς ἢ συνέσει καὶ ἐμπειρίᾳ πολλῇ καὶ παντοίαις εὐαγγελικαῖς ἀρεταῖς κομῶσα γερασμία αὐτῆς κορυφῇ.

Βαθύτατα συναισθανόμενοι, μάλιστα ἐν ταῖς ἀγίαις ταύταις ἡμέραις, ἡλικίον δεινὸν καὶ χαλεπὸν ἀγωνίζεται ἡ Ὑμετέρα θειοτάτη Παναγιότης ἀγῶνα, τὸν νοῦν δὲ καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν ἐστραμμένην ἔχοντες πρὸς τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τὴν ἐν τῷ πολυάθλῳ Αὐτῆς σώματι τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου ἄχρι τοῦ δευροβαστάζουσιν, ὅλην ψυχὴν καὶ καρδίαν συμπονοῦμεν καὶ συναλγοῦμεθα, ἐκτενῶς δὲ δεόμεθα τοῦ Πατρὸς τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεοῦ πάσης παρακλήσεως, ἵνα κατὰ τὸ ἐπανατέλλον νέον ἔτος πᾶν τὸ ἐπιπροσθοῦν ἐκποδῶν ποιήσῃ καὶ οὕς εὐήκοον τῇ δεήσει ἡμῶν παρέχων ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀρχαίαν εὐκλείαν καὶ λαμπρότητα εἰς δόξαν καὶ ἐπαινον τοῦ εὐλόγητοῦ Αὐτοῦ ὀνόματος.

Διαβεβαιούμενοι δὲ αὐτὴν ὅτι οὐ πανόμεθα μνηίαν ποιούμενοι ἐν ταῖς πρὸς Κύριον ἡμῶν ἐντεύξεσι τῆς Ὑμετέρας περιποθήτου ἡμῖν Παναγιότητος καὶ παντὸς τοῦ χριστεπωνύμου αὐτῆς πληρώματος, ἀδελφικῶς παρακαλοῦμεν, ἵνα μὴ διαλείπῃ αὕτη ἐπιδαψιλευομένη τὰς θεοπειθεῖς αὐτῆς εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἐπὶ τὸν εὐσεβῆ τοῦ θεοφρουρήτου ἑλληνικοῦ βασιλείου λαόν.

Κατασπαζόμενοι δὲ καὶ αὐθις τὴν Ὑμετέραν περισπούδαστον Παναγιότητα ἐν φιλήματι ἀγίῳ διατελοῦμεν

Ἐν Ἀθήναις, τῇ κζ' δεκεμβρίου αᾶζ'

τῆς Ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος ἀγαπητὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς

καὶ ὅλως πρόθυμος

+ Ὁ Ἀθηνῶν ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ.

Συγχαρητικὰ τηλεγραφήματα

Κάϊρον (Μοῦσκι) 25 δεκεμβρίου, 1, 30' μ. μ.

Χριστὸς ὁ τεχθεὶς ἐπισκέψαιτο τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ στερεῶν αὐτὴν εἰς αἰῶνας· χαρίζοιτο δὲ καὶ Ὑμετέρᾳ Παναγιότητι πᾶν ἀγαθόν.

Πατριάρχης ΦΩΤΙΟΣ.

Σάμος, Α' τοῦ ἔτους, 11 πρὸ μεσημβρίας.

Ἐπὶ νέῳ ἔτει, εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας, κατασπαζόμενος εὐλαβῶς δεξιάν καὶ ἐπικαλούμενος εὐλογίας Ὑμ. Παναγιότητος.

Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΚ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ἰδιωτῶν καὶ κοινοτήτων καὶ κληρικῶν ἐλήφθησαν πολλαί, διότι κατὰ καθῆκον ἔπρεπε νὰ ὑποβάλλωσι τῷ προφθιεράρχῃ τῆς ὀρθοδοξίας τὴν ἐκφρασιν ἀφοσιώσεως καὶ σεβασμοῦ ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἐργάζεται μετὰ συμβούλων κληρικῶν καὶ λαϊκῶν λελογισμένῃν παρεχόντων τὴν ἑαυτῶν συναντίληψιν ἐν τῷ δυσχερεῖ ἔργῳ τῆς διοικήσεως τῶν κοινῶν καὶ τῆς διασώσεως τῶν κεκτημένων δικαίων. Μνηίας δ' ἄξιαί εἰσιν αἱ ἐκ τριῶν ἐπικαίρων ἐν Μακεδονίᾳ μερῶν ὑποβληθεῖσαι τῇ Α. Θ. Π. συγχαρητικαὶ εὐχαὶ καὶ προσρρήσεις ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους 1908, ἡ ἐκ Καστορίας, αἱ ἐκ Μεγαρόδου καὶ αἱ ἐκ Νιζοπόλεως, ὑπογραφόμεναι ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλων καὶ βεβαιοῦσαι ἡμᾶς ὅτι διαπαιδαγωγοῦνται ἐν τῇ ἀγνῇ πίστει καὶ τῇ ἀδόλῳ πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσιώσει καρδίαι εὐπλαστοί, χρηστὰς ἐλπίδας Ἐκκλησίᾳ τε καὶ Γένει παρεχόμεναι περὶ μέλλοντος εὐδοκίμου.

Τὴν ἐκ Καστορίας ἐπιστολὴν ὑπογράφουσι πενήντα ἐπτὰ τρόφιμοι τοῦ ἑλληνικοῦ Συσσιτίου τῆς πόλεως ταύτης σὺν τῷ διευθυντῇ αὐτῶν κ. Ἀθανασίῳ Π. Ἰατροῦ, ὀρφανὰ, καθὰ λέγουσι, τῶν ὑπὲρ τοῦ Γένους καὶ τῆς θρησκείας πεσόντων, νεοσσοὶ γονέων ἔρημοι, καθὼς ἐγγράφως παριστῶσιν ἑαυτοὺς, εὐγνωμονοῦντες πρὸς τὴν μητέρα Ἐκκλησίαν τὴν περισυλλέξασαν αὐτοὺς καὶ περιθάλπουσαν.

Τὴν ἐκ Μεγαρόδου τῆς ἐπαχίας Πελαγονίας ὑπογράφουσιν οἱ ἐξ μαθηταὶ τῆς Β' τῆς καὶ ἀνωτέρας τάξεως τοῦ σχολαρχείου, ἐξ ὀνόματος 203 νηπίων, 102 μαθητριῶν τοῦ Στυλιδείου παρθεναγωγείου καὶ 130 τοῦ ἀρρεναγωγείου, βεβαιοῦντες καὶ κηρύττοντες ὅτι εἰσὶ τε καὶ ἔσον-

ται διὰ βίου «τέκνα πνευματικά, πιστὰ, εὐπειθέστατα, ἀφωσιωμένα, τῆς φιλοστόργου ἡμῶν μητρὸς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν καὶ ἐβαπτίσθημεν, καὶ σταθερῶς καὶ ἀκραδάντως ἐμμένομεν καὶ ἐς αἰὲ ἐμμενοῦμεν εἰς τε τὰ πατρῶα καὶ τὰ πατρία» — τὰ αὐτὰ αἰσθήματα δι' ὀλίγων λέξεων ἐκφράζουσιν οἱ δέκα διδάσκαλοι καὶ αἱ διδασκάλισσαι τῶν ἐν Μεγαρόβω σχολείων, οἱ κκ. παπᾶ Σωτήριος Στεφάνου, Ἀναστάσιος Δόβας (διευθυντῆς), Ἀχ. Γρέζου, Μιχ. Παπαμιχαῆλ, Νικ. Νίτσας καὶ αἱ κκ. Ἀσπασία Παύλου, Ἀγλαΐα Δάνα, Φανή Δένδρου, Μαρία Νάντζα καὶ Ζωὴ Τσουλάκη, οἱ συναγωνιζόμενοι μετὰ τῶν λογάδων τοῦ Γένους τὸν ἔξοχον ἀγῶνα πρὸς σωτηρίαν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ὑπούλως τε καὶ φανερῶς ἐπηρεαζομένης ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς τὴν πίστιν ταύτην διὰ στυγνῶν καιρῶν καὶ χρόνων δυσχειμέρων διασωσάσης καὶ διασωζούσης ἔτι, θεῖα δυνάμει, ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τὴν ἐκ Νιζοπόλεως (Πελαγονίας) ὑπογράφουσιν ἐξ ὀνόματος 173 μαθητῶν καὶ μαθητριῶν οἱ τῆς Ε' τῆς καὶ ἀνωτέρας τάξεως τῆς ἀστικῆς σχολῆς, ἑπτὰ κορίτσια καὶ δέκα ἄρρενα, ὧν τὰ αἰσθήματα ἀπέρριπτα καὶ ἀγνὰ διατυποῦνται διὰ λέξεων καὶ φράσεων, ἃς ἡ παιδικὴ ἀφέλεια προφέρει. «Ἀφοῦ εἶσαι ἀντιπρόσωπος ἐπὶ γῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἀγαποῦσε πολὺ περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλον τὰ μικρὰ παιδιά, εἰς τὰ ὁποῖα δίδει τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, γράφουσι πρὸς τὸν παναγ. οἰκουμ. πατριάρχην, δὲν ἡμπορεῖς παρὰ νὰ ἀγαπᾷς καὶ σὺ ἡμᾶς, ὅπως Εκείνος, καὶ νὰ προστατεύῃς ἀπὸ ἐπιβούλων ἀνθρώπων» — τὰ αὐτὰ φρονοῦσι καὶ βεβαιοῦσιν οἱ ἀξιότιμοι ἔφοροι τῶν ἐν Νιζοπόλει σχολείων κκ. Νικ. Κούσιος καὶ Θ. Νάκου καὶ οἱ ἐλλόγιμοι διδάσκολοι καὶ διδασκάλισσαι κκ. Α. Ζώγιας, Ἰωάννης Παπαμιχαῆλ καὶ Ἰωάννης Καρόζης, καὶ Εὐφ. Ρόμπη καὶ Α. Σατραπέλλη, ἐμβλέποντες ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου κ. Ἰωακείμ «τὸν ἐμπνευσμένον ἀντιπρόσωπον τοῦ Ὑψίστου, μόνον ἐν ὀνειροπόλημα ἔχοντα, νὰ ἴδῃ τοὺς ἀνθρώπους συναδελφωμένους ἐν Χριστῷ».

Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, ἡ δεομένη πάντοτε ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀγωνισαμένων καὶ μέγα καλλιέργημα ἐαυτοὺς παρασχόντων τῷ Θεῷ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς

χρηστότητος, εὐχεται καὶ ὑπὲρ τῶν μελλόντων τῆς πίστεως ἀγωνιστῶν, ὧν ἐκ στόματος αἶνον ὁ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν καταρτίζεται, ὅπως τὰ αὐτὰ αἰσθήματα διὰ παντὸς αὐτῶν τοῦ βίου πληρῶσι τὰς καρδίας αὐτῶν, τὰς ὑπὸ καλῶν διδασκάλων διαπλασσομένας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΥΔΩΝΙΩΝ.—Ἀγγέλλεται καὶ ἡμῖν ἐκ Κυδωνιῶν ἡ σύστασις σταθμοῦ μετεωρολογικοῦ ἐν τῷ κάλλιστῳ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ ἐκπληροῦντι γυμνασίῳ τῆς ἐλληνικῆς κοινότητος. Ἡ πρόοδος ἡ παρηκτρομένη κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει παρὰ τῇ πετρῶζούσῃ ταύτῃ κοινότητι ἐφελκύει τοὺς ἐπαίνους τῶν γνωσκόντων μετὰ πόσης στενοχωρίας ὕλικῆς συντηροῦνται τὰ κέντρα τὰ παρέχοντα τὴν ὑγιᾶ παιδείαν εἰς τὴν ὁμογενῆ φιλομαθῇ νεότητι. Εἰς 2016 ἀριθμοῦνται οἱ φοιτῶντες εἰς τὰ δημοτικὰ ἐκπαιδευτήρια Κυδωνιῶν, ἐκτὸς 250 διδασκόμενων οἱ καὶ δημοδιδασκαλίσαι· ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων ἀνέρχεται εἰς 45, ἄρρενας καὶ θήλειες. Ἐν τῷ γυμνασίῳ, τὰς 7 ἀριθμοῦνται, διδάσκουσιν ὑπὸ τὸν ἐλλόγ. γυμνασιάρχην κ. Γεώργιον Σακκάρη, ἐννέα διδάκταλοι 188 μαθητᾶς· ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις διδάσκουσι 18 διδασκάλισσαι. Ἡ κοινότης Κυδωνιῶν δαπανᾷ κατ' ἔτος τριςχιλίας περίπου λίρας, ἐνῷ πρὸ δεκαπενταετίας ἐδαπάνησε περὶ τὰς 1400.

Τιμᾶ τὴν φιλογενεστάτην κοινότητα τῶν Κυδωνιῶν ὁ Γεωργικός Σύνδεσμος καὶ τὸ σχολικὸν Ἀγροκήπιον, ὑπὲρ οὗ προθύμως ἐπῆλθον ἄνθρωποι οἱ ἀξιότιμοι ἀδελφοὶ Πανταζόπουλοι διὰ τῆς δωρεᾶς κήπου ἐκ δεκαῆς στρεμμάτων. Ἐν τῷ ἀγροκήπιῳ οἱ μαθηταὶ τῆς ἀνωτάτης τάξεως τῶν δημοτικῶν σχολείων καὶ τῆς κατωτέρας τοῦ γυμνασίου προσκτώνται γνώσεις στοιχειώδεις γεωργικὰς, ὑπὸ τὴν καρτερικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δ. Λιάπη, τοῦ διευθύνοντος τὸ τῆς Μέσης σκηνικῆς ἀρρεναγωγείου. Τὸ ἀγροκήπιον τοῦτο συντηρεῖ ὁ Γεωργικός Σύνδεσμος, ἀριθμῶν περὶ τὰ 180 μέλη, προεδρευόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου κ. Ι. Κερεστεζή.

Εὐπρόσυνον ἐμποιεῖ τὴν ἐντύπωσιν ἐκ τῆς ἡθικῆς προαγωγῆς τῆς κοινότητος τὸ Γαμεῖον ἐλεημοσύνης τῶν ἀπόρων μαθητῶν, δαπανῆσαν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1906—1907 σχεδὸν ἐξήκοντα λίρας, εἰς ἐκπλήρωσιν οὗ προτίθεται καλλίστου σκοποῦ. Εἰς 400 μαθητᾶς διανεμήθησαν βιβλία δωρεάν. Εἰς 110 ἐχορηγήθησαν ὑποδήματα. Εἰς 60 ἐδόθησαν ἐνδύματα. Αἱ πρό-

σοδοὶ αὐτοῦ προέρχονται ἐξ ἐτησίων ἐργῶν τῶν διδασκάλων τῶν ἀρχόντων τοῦ Γυμνασίου τούτου μελῶν, ἐξ ἐπιδόματος τῶν ἐφοριῶν τῶν σχολείων, ἐκ τοῦ ψυχρομεριδίου καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων καὶ τῶν ἐβδομαδικῶν προσφορῶν τῶν μαθητῶν.

Αἱ μεταδιδόμεναι ἡμῖν εἰδήσεις δεικνύουσι κοινωνικὴν εὐρωστίαν τῆς ὁμογενοῦς τῶν Κυθωνιῶν κοινότητος φιλοτιμουμένης ἵνα βελτίωσιν ἐπὶ τὰ ἔχνη τῶν πατέρων καὶ πύπνων, οἵτινες ἀείμνηστον κατέλιπον ἡμῖν ἐκυτοὺς παράδειγμα εὐσεβείας καὶ φιλοπατρίας.

ΕΚ ΝΑΖΑΙΟΥ τῆς ἐπαρχίας Ἡλιουπόλεως ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν, ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἔτους, τὰς ἐπομένους στατιστικὰς εἰδήσεις ἀναγομένας εἰς τὴν κατὰστασιν τῆς παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις Ἕλλησιν ἐκπαιδεύσεως ἐν τῇ πόλει ταύτῃ.

Ἐπὶ πληθυσμῷ ὀλίκῳ 13000 κατοίκων, οἱ δις χιλιοὶ καὶ πεντακόσιοι εἰσὶν Ἕλληνες ὀρθόδοξοι, 350 Ἰσραηλιταί, 300 ἄρμένιοι καὶ οἱ λοιποὶ μωαμεθανοί. Εἰς τὰ σχολεῖα τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος φοιτῶσιν 140 μαθηταί, 130 μαθητρίαι καὶ 150 νήπια. Ὁ προβολογισμὸς ἀναγράφει τὴν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν δαπάνην ἐκ τριακοσίων λιρῶν τουρκικῶν κατ' ἔτος, ὥς ἡ φιλότιμος ἐφορία πορίζεται ἀπὸ εἰσιτηρίων καὶ συνδρομῶν προαιρετικῶν.

Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἡλιουπόλεως, εἰς ἣν περιλαμβάνεται καὶ ἡ ὁμογενὴς τοῦ Ναζαίου κοινότης, πολλὴ καταβάλλεται φροντίς ὑπὲρ τῆς παιδείας καὶ κατὰ Χριστὸν ἐκπαιδεύσεως, πρωτοστατοῦντος, ἐκ καθήκοντος, τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως, συνεργουσῶν δὲ πασῶν τῶν ἑλληνικῶν ὀρθοδόξων κοινότητων, αἵτινες σχεδὸν πᾶσαι συντηροῦσι σχολὰς ἀστικὰς κάλλιστα τὸ παιδευτικὸν ἔργον ἐπιδιωκούσας. Οἱ ὁμογενεῖς κάτοικοι τοῦ Ναζαίου, πόλεως ἐμπορικῆς ἀκμαζούσης, συντηροῦσι σχολὴν ἀρρένων, ἔχουσιν ἐπτὰ τάξεις, σχολὴν θηλέων μετὰ πέντε τάξεων, καὶ νηπιαγωγεῖον, ὧν ἡ μὲν διευθύνεται λίαν εὐδοκίμως ὑπὸ τοῦ ἐλλογ. κ. Ἀχ. Βάντζιου, ἡ δὲ ὑπὸ τῆς φιλοπόνου δεσποινίδος Πολυξένης Χατζῆ Ἀντωνιάδου. Μετὰ χαρᾶς ἐμάθομεν ὅτι μελίζων καταβάλλεται φροντίς περὶ πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ διδασκαλίας ξένων γλωσσῶν, πρὸς ταῖς πρακτικαῖς δὲ γνώσεσιν, ὥς ὁ μαθητὴς προσκτᾶται διὰ τῶν τεχνολογικῶν μαθημάτων, διδάσκονται ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ τάξει τῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων ἐμπορικὴ ἀριθμητικὴ καὶ διπλογραφία, καὶ ξέναι γλῶσσαι ἐν ταῖς ἀνωτέραις τάξεσιν ἡ γαλλικὴ, ἡ ἀγγλικὴ καὶ ἡ τουρκικὴ, προετοιμάζουσαι οὕτω τὸν ἐκ τῆς σχολῆς ταύτης ἀπολυόμενον ἱκανόν, ὥς τὸ δυνατόν, πρὸς τὸν τοῦ ἐπι-

ουσίου πορισμὸν, τιθεῖσαι δὲ, κατὰ τὸ ἐνόν, φραγμὸν εἰς τὸν ξενισμὸν τὸν ὑπερδύοντα εἰς τινὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Τιμῶσι τοῦτα τὴν ἑλληνικὴν τοῦ Ναζαίου κοινότητα μελίζονα δὲ τιμὴν ἠθελον περιάψει ἑαυτοῖς οἱ φιλότιμοι τῆς πόλεως ταύτης ὁμογενεῖς εἴπερ ἐφρόντιζον καὶ περὶ τῆς ἀνεγέρσεως κτιρίων διὰ τὰ σχολεῖα καταλλήλων, ἵνα μὴ ἀκκᾶς ὀψεως δίκας δῶ ἡ κοινότης παντὶ τῷ προσατενίζοντι εἰς τὰς οἰκοδομὰς τῶν ἐκπαιδευτηρίων ἰδίᾳ τοῦ χαμηλοῦ καὶ σκοτεινοῦ κτιρίου τοῦ ἀρρεναγωγείου. Πολλὰς ἔχει βεβαίως ἡ φιλότιμος κοινότης ἀνάγκας, οἰκοδομοῦντα νῶν ὑπὸ σεισμοῦ κατερειπιωθῆντα καὶ διατηροῦντα πέντε διδασκάλους, ὡς ἐμάθομεν, καὶ πέντε διδασκαλίσσας· ἀλλ' ἡ φιλογένεια ἡ ἀκραφνὴς οὐδὲν ὑλικὸν γινώσκει οὐδὲ πτοεῖται κώλυμα.

Ἡ μήτηρ Ἐκκλησία, ἐπευλογοῦσα τοὺς ὑπὲρ τῆς παιδείας καὶ κατὰ Χριστὸν παιδεύσεως ἔργον καὶ λόγον κοπιῶντας, καυχᾶται μᾶλλον ὅταν βλέπῃ τὴν κηδὼν καὶ φροντίδα τὴν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἀναστηλουμένην ἐν οἰκοδομαῖς σχολικαῖς συντελουμένης συνωδᾷ ταῖς ὑγιειναῖς καὶ παιδαγωγικαῖς ὁδηγίαις, ἵνα συμβαδίζῃ τῇ ἠθικῇ καὶ πνευματικῇ εὐεξίᾳ καὶ ἡ ὑλικὴ, νοῦς δὲ ὑγιὲς ἀναπτύσσεται ἐν ὑγίει σὺμασι.

ΕΞ ΑΤΤΑΛΕΙΑΣ εἰδήσεις ἀξία προσοχῆς μεταδίδεται εἰς τὴν «Ἀρμονίαν» τῆς Σμύρνης, περὶ τῆς ἀπὸ ἐνὸς καὶ ἡμισέως ἔτους ὑπάρξεως ἐν Ἀτταλείᾳ νυκτερινῆς σχολῆς, ἐν ᾗ δύο διδασκάλοι διδάσκουσιν ἑκατὸν ἐνίοτε μαθητάς, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἐλαττοῦται καὶ αὐξάνει κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, καὶ ἐν οἷς ἀριθμοῦνται καὶ μωαμεθανοὶ καὶ ἄρμένιοι. Ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Πισιδέας καὶ τὴν ὑλικὴν ὑποστήριξιν τῆς «Φιλοθρήσκου Ἀδελφότητος», ἡ λαϊκὴ νυκτερινὴ σχολὴ ἐπιδιώκει μετὰ σθένους καὶ καρτερίας τὸν χρησιμώτατον αὐτῆς προορισμὸν, ἡ δὲ τῆς Ἀτταλείας ὁμογενὴς κοινότης ἐσκέφατο καὶ ἐπραγματοποίησε θεσμὸν ἐπωφελέστατον διὰ τὰς ἐργατικὰς τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων καὶ κωμοπολεων τάξεις, αἵτινες, ἔνεκα δυσχερῶν ὑλικῶν ἐμποδίων, ἔμειναν ἐστερημέναι τῶν τῆς πρώτης παιδεύσεως στοιχείων. Ἡ ὑπὲρ αὐτῶν πρόνοια ἀξία πολλῶν ἐπαίνων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

περὶ τῶν ἐν τοῖς Πατριαρχείοις
ΣΩΜΑΤΩΝ, ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ, ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους ἐκδίδομεν τὰς ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ σωτηρίου ἔτους 1907 στατιστικὰς

εἰδήσεις περὶ τῆς ἐν τοῖς πατριαρχικοῖς δικαστηρίοις, ταῖς διαρκέσιν ἐπιτροπείαις καὶ γραφείοις συντελεσθείσης ἐργασίας. Εἰδήσεις τινὲς ἀναφέρονται καὶ εἰς τὰ προηγηθέντα ἔτη, μὴ ἐκδοθεῖσαι τότε. Λεπτομερεστέρα τῶν ἀναγραφῶν ἐστὶν ἡ τῶν ἐργασιῶν τοῦ πνευματικοῦ δικαστηρίου, οὗ τὸ γραφεῖον προθυμοποιεῖται νὰ ἔχῃ ἀμέσως ἑτοιμον καὶ ἐκτενὴ τὴν στατιστικὴν αὐτοῦ, τυχὸν τῶν εὐχαριστηρίων τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐπὶ τῇ ἐγκαιρότητι.

Σήμερον ἐκδίδομεν τὰς στατιστικὰς τῶν γραφείων ἱερᾶς Συνόδου, Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου, Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου τοῦ γραφείου τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας, τοῦ Ληξιαρχείου καὶ τοῦ Πατριαρχικοῦ Γραφείου.

1) Ἱερᾶς Συνόδου

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἱερὰ Σύνοδος συνεκρότησε συνεδριάσεις 137, ὧν ἐκτάκτως τὰς 7—ἔξεδόθησαν ἀποφάσεις δικαστικαὶ 23,—ἔξεδόθησαν σιγίλλια 7,—ἔξεδόθησαν καθαιρέσεις 4. Τὰ διαφόρου φύσεως ἔγγραφα τὰ διεκπεραιωθέντα ἀριθμοῦνται 2965.

2) Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος 1907 ἐξεδόθησαν ὑπὸ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἐν ὧν τριάκοντα πέντε δικαστικαὶ ἀποφάσεις, ὧν ὀκτώ κατ' ἐρήμην καὶ αἱ λοιπὴ κατ' ἀντιμωλίαν. Τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐνδὲκα μὲν ἐξεδόθησαν ἐπὶ ὑποθέσεων εἰσαχθεῖσιν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος οἱ δὲ εἰκοσιτέσσαρες ἐπὶ ὑποθέσεων παρελθόντων ἐτῶν.

Εἰσῆχθησαν δὲ νέα ὑποθέσεις ἐν ὧν εἰκοσιτέσσαρες, ὧν αἱ ἐννέα πρωτοδικῶς καὶ αἱ δεκαπέντε κατ' ἐφεσιν.

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος παρεπέμφθησαν εἰς τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον 319 διοικητικαὶ ὑποθέσεις, ἐφ' ὧν ἰσάριθμοι ἐξηνέχθησαν ἀποφάσεις.

Κατεστρώθησαν δὲ 227 συμβολαιογραφικαὶ πράξεις.

Διαθῆκαι κατεστρώθησαν ἐν ὧν 39.

Τὸ Συμβούλιον συνῆλθεν εἰς συνεδρίας δικαστικὰς 33, διοικητικὰς 36, κοινὰς μετὰ τῆς ἱερᾶς Συνόδου 14, ἐξαριουμένης τῆς ἐκλογικῆς (18 μαρτίου).

3) Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου

Κατὰ τὸ ἔτος 1907 τὸ πνευματικὸν δικαστήριον συνεκρότησε τεσσαράκοντα καὶ τρεῖς (43) συνεδρίας,

κατὰ τὰς ὁποίας ἐπεράτωσε τὰς ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους (1906) ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις, ἦτοι:

α') ἀγωγὰς περὶ διαζεύξεως ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀνδρός 16—β') ἀγωγὰς περὶ διαζεύξεως ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς γυναικὸς 5—γ') ἀγωγὴν περὶ ἀκυρώσεως γάμου 1—δ') ἀγωγὰς περὶ διατροφῆς 9—ε') ἀγωγὴν περὶ παρακολουθήσεως 1—ς') ἀγωγὰς περὶ μνηστείας 2—ζ') αἰτήσεις περὶ ἀναγνωρίσεως γάμων 6· τὸ ὅλον 40, καὶ τὰς ἀρμοδίως ἐνώπιον αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο (1907) παραπεμφθείσας ὑποθέσεις, ἦτοι:

α') ἀγωγὰς περὶ διαζεύξεως ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀνδρός 29—β') ἀγωγὰς περὶ διαζεύξεως ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς γυναικὸς 20—γ') ἀγωγὴν περὶ διαζεύξεως ἀνευ ὑπαιτιότητος 1—δ') ἀγωγὰς περὶ ἀκυρώσεως γάμου κτλ. 2—ε') ἀγωγὰς περὶ παρακολουθήσεως 3—ς') ἀγωγὰς περὶ διατροφῆς, ὧν 3 καὶ περὶ τοπικῆς διαστάσεως, 17—ζ') ἀγωγὴν περὶ ἀποδόσεως τέκνου 1—η') ἀγωγὰς περὶ μνηστείας 12—θ') ἀνακοπὰς 2—ι') αἰτήσεις περὶ ἀναγνωρίσεως γάμου 3—ια') αἰτήσεις περὶ νομιμοποιήσεως τέκνων 4—ιβ') αἰτήσεις περὶ τελείσεως γάμων, καὶ διαφόρου ὕλης 29· τὸ ὅλον 123—ἦτοι, ἐκ τε τοῦ παρελθόντος καὶ τοῦ λήγοντος ἔτους ἀγωγὰι καὶ αἰτήσεις 163.

Ἐκ τούτων ἐξεδικάσθησαν

α') ἀγωγὰι περὶ διαζεύξεως ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ ἀνδρός 24, ὧν αἱ 4 ἀπερρίφθησαν—β') ἀγωγὰι περὶ διαζεύξεως ἐξ ὑπαιτιότητος τῆς γυναικὸς 21, ὧν αἱ 7 ἀπερρίφθησαν—γ') ἀγωγὰι περὶ διαζεύξεως ἀνευ ὑπαιτιότητος 1—δ') ἀγωγὰι περὶ ἀκυρώσεως γάμου (ἡ 1 μὴ νομιμοποιήσεως τέκνων) 4, ὧν αἱ δύο ἀπερρίφθησαν—ε') ἀγωγὰι περὶ παρακολουθήσεως 2—ς') ἀγωγὰι περὶ διατροφῆς (ὧν αἱ 4 περὶ διαστάσεως) 17, ὧν αἱ 2 ἀπερρίφθησαν—ζ') ἀγωγὴ περὶ ἀποδόσεως τέκνου 1—η') ἀγωγὰι περὶ μνηστείας 9—θ') ἀνακοπὰι 2—ι') αἰτήσεις περὶ ἀναγνωρίσεως γάμου 5· ἦτοι ἐξεδικάσθησαν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ἐν ὧν 86.

Συνεβιδάσθησαν διάδικοι

α') διαζεύξεως 2—β') μνηστείας 2—γ') παρακολουθήσεως 1—δ') διατροφῆς 2· τὸ ὅλον 7.

Διεγράψθησαν ἀγωγὰι

α') περὶ διαζεύξεως 5—β') περὶ διατροφῆς 4—γ') περὶ μνηστείας 2· τὸ ὅλον 11.

Ἐπερατώθησαν

α') αἰτήσεις περὶ νομιμοποιήσεως τέκνων 4—β')

αἰτήσεις περὶ τελέσεως γάμου 2—γ') αἰτήσεις ἐπὶ διαφόρου ὕλης 27· τὸ ὅλον 33.

Περαιθεῖσαι ἀγωγὰς καὶ αἰτήσεις τὸ ὅλον 137.

Ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀναγεγραμμέναι εἰσὶ

α') ἀγωγὰς περὶ διαζεύξεως 4+3=7—αἰτήσεις περὶ διατροφῆς 2—γ') αἰτήσεις περὶ ἀναγνωρίσεως γάμου (συνεκδικαζομένη μετὰ παρεμβάσεως) 1· τὸ ὅλον 10.

Ἀγωγὰς διαφόρου ὕλης παρκαμένουσι ἀνενέργητοι ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων 16· ἐν ὅλῳ 163.

4) Γραφεῖον Μ. Πρωτοσυγκελλίας

Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Μ. πρωτοσυγκελλίας κατὰ τὸ ἔτος 1907 ἀπελύθησαν διαφόρου φύσεως ἑγγράφα ἐν ὅλῳ 3632, ἥτοι ἐξέδωκεν·

α') ἐξώδικα διαλυτήρια μνηστείας 14—β') ἐξώδικους κλήσεις 213—γ') ἀδείας ἐράνων καὶ διανομῆς ἄρτων 117—δ') ἐγκυκλίου 7—ε') διάφορα· ἥτοι ἐπιστολάς πρὸς σεβασμιωτάτους ἀρχιερεῖς, ὁσιωτάτους προϊσταμένους ἐνοριῶν καὶ παροικιῶν, τιμιωτάτους ἐφοροεπιτρόπους, διαφόρους ἀρχάς, συστατικά πρὸς ἀποπλοικῆς ἐτκίρις, τὴν ἐντιμὸν ἐφορίαν τῶν Ἐθν. Φ. Καταστημάτων κτλ. 3281· ἐν ὅλῳ ἑγγράφα 3632.

Κατὰ τὸ ἔτος 1907 ἀπελύθησαν ἐκ τοῦ γραφείου διαζύγια ἐν ὅλῳ 29, ἥτοι·

α') διαζύγιον μετ' ἀπόφασιν τελεσίδικον τοῦ 1901 ἔτους 1—β') διαζύγιον μετ' ἀπόφασιν τελεσίδικον τοῦ 1904 ἔτους 1—γ') διαζύγια μετ' ἀπόφασιν τελεσίδικον τοῦ 1905 ἔτους 3—δ') διαζύγια μετ' ἀπόφασιν τελεσίδικον τοῦ 1906 ἔτους 12—ε') διαζύγια μετ' ἀπόφασιν τελεσίδικον τοῦ 1907 ἔτους 12· ἐν ὅλῳ διαζύγια 29.

Ληξιαρχικὸν Γραφεῖον

Ἐπειδὴ τὰ εἰσῆλθαι τῶν προϊσταμένων καὶ ἱερέων τῶν ἐνοριῶν τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως εὐρίσκόμενα σχετικὰ διπλότυπα τῶν ληξιαρχικῶν πράξεων ἀδύνατον ἀποβαίνει νὰ προσάγονται εἰς τὸ πατριαρχικὸν Ληξιαρχικὸν γραφεῖον ἅμα τῇ λήξει ἐκάστου ἔτους, διὰ ταῦτα ἡ κατὰ πᾶν ἔτος δημοσιευομένη στατιστικὴ τῶν πράξεων ἀφορᾷ οὐχὶ εἰς τὸ παρελθὸν 1907 ἀλλὰ τὸ προπαραλθὸν ἔτος ἥτοι τῷ 1906. Διὸ αἱ κατωτέρω σημειούμεναι ληξιαρχικαὶ πράξεις ἀνάγονται εἰς τὸ ἔτος 1905 καὶ 1906 τοῦτο δὲ διότι ἐκ τῆς σειρᾶς τῶν στατιστικῶν πέρυσιν ἔλειπον ἱκαναί· σήμερον ἐκδίδομεν τὴν τοῦ 1905, καθ' ὃ

Ἐγένοντο καθ' ἅπασαν τὴν ἀρχιεπισκοπὴν

(γεννήσεις καὶ) βαπτίσεις	2584
γάμοι	948
θάνατοι	1280

Πατριαρχικὸν Γραφεῖον (1907)

ἀπελύθησαν κατὰ τὸ 1906 γράμματα

Εἰς ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου	1204
Εἰς ἀρχιερεῖς τοῦ Θρόνου ἐγκύκλιοι	3
Εἰς πατριάρχας (ἐν ἐνεργείᾳ καὶ πρώτῳ)	32
Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ρωσσίας	4
Εἰς μονὰς ἐν Ρωσσίᾳ	5
Εἰς τὰς Ἐκκλησίας Σερβίας, Δαλματίας καὶ Βόσνης	6
Εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος	16
Εἰς τὰς ἱερὰς μονὰς τοῦ Θρόνου	76
Εἰς τὴν Κοινότητα Ἀγίου Ὁρους	35
Εἰς τὰς ἐν διασπορᾷ Ἐκκλησίας	43
Εἰς βασιλεῖς, ἡγεμόνας, κόμητας, ἀρμοστὰς	9
Εἰς πρεσβείας	49
Εἰς προξένους	8
Εἰς Τραπεζὰς	34
Εἰς ἐφορίας, προεδρεῖα καὶ ἀδελφότητας	92
Εἰς ὁμογενεῖς κοινότητας ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Θρόνου	59
Εἰς ὁμογενεῖς ἐνταυθὰ τε καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	226
Εἰς τὰ ἐθνικὰ καταστήματα (Νοσοκομεῖον καὶ Ὁρφανοτροφεῖον)	51
Καθαίρεσεις	7
Ἐπιτίμια	6
Συγχωρητήρια	1
Σημειώματα, σχέδια καὶ τύποι	7
Ἡγουμενικά	2
Βεβαιωτικά	3
Διακοινώσεις	1
Ἀνάδειξις μητροπόλεως	1
Εἰς συντεχνίας	1

1981

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Τὴν νύκτα τῆς 14 πρὸς τὴν 15 Δεκεμβρίου, ὀγδοηκονταμελὴς βουλγαρικὴ συμμορία, προσέβαλεν, ἐκ τριῶν συγχρόνως σημείων, τὸ ὀρθόδοξον χωρίον Βελιανικὸν (Μπίλιανικ) τῆς ἐπαρχίας Μοναστηρίου, ὅπως ἐξολοθρεύσῃ αὐτὸ πυρὶ καὶ σιδήρῳ· ἀλλὰ τῶν χωρικῶν ἑρρωμένως ἀντιστάτων, ἡ συμμορία ἐπυρπόλησε τὸν ἐκεῖ πύργον τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ τσιφλικίου τούτου Ὁμέρ βέη (νῦν δημάρ-

χου Μοναστηρίου) μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρισκόμενων κτηνῶν καὶ τοῦ ἐναποθηκευμένου χόρτου, καὶ εἶτα ἐξηφανίσθη.

Οἱ κακοῦργοι διαφεύγουσιν εἰσέτι τὰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

Ἀνηγγέλθη ἐν καιρῷ, ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ὅτι οἱ Βούλγαροι λησταντάρται εἶχον ἀπειλήσει κατ' ἐπανάληψιν, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους τοῦ χωρίου Δράγος, τῆς ἐπαρχίας Μοναστηρίου, κειμένου εἰς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ ὅρους Περιστερίου, μικρὸν κατωτέρω τοῦ Ραχόβου καὶ ὑπαγομένῳ ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν Πελαγονίας, ὅτι θὰ ἐξολόθρευον αὐτοὺς ἂν δὲν ἔσπευδον νὰ ἀπαρνηθῶσι τὴν ὀρθοδοξίαν, ἀναγνωρίζοντες τὴν ἐπ' αὐτῶν δικαιοδοσίαν τῆς βουλγαρικῆς Ἐξάρχιας.

Αἱ ἀπειλαὶ αὗται οὐδαμῶς ἐπτόχησαν τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους τοῦ χωρίου, ἐξακολουθήσαντας νὰ ἐμμένωσιν ἀκράδαντως ἐν τῇ πίστει καὶ ταῖς παραδόσεσι τῶν Πατέρων αὐτῶν διὸ καὶ οἱ Βούλγαροι λησταντάρται ἐπεχείρησαν τὴν πραγμάτωσιν τῶν ἀπειλῶν αὐτῶν.

Τῇ 23 Δεκεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, περὶ τὴν τρίτην ὥραν τῆς πρωίας τουρκιστί, ὁ βούλγαρος Δῆμος Νικόλα Κώστας, ἐσχάτως ἐπανακάμφας ἐξ Ἀμερικῆς, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ χωρίου, διαρκούσης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας καὶ κλείσας τὴν θύραν, ἀφοῦ βαναύσως πρῶτον ἐξύβρισε τοὺς ἐκκλησιαζομένους ὡς ἐμμένοντας τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ἐξήγαγε πολὺκροτον καὶ ἐφόνευσε τοὺς προκρίτους Ἀποστόλην Μπόζινην, Λάζαρον Ἐρζιάνον, Γεώργιον Ράκοφτην καὶ Χρῆστον Ἀθανασίου Γιαγκούλαν μεθ' ὃ, ἐξελθὼν τοῦ χωρίου, ἐτράπη τὴν διὰ τοῦ παρακειμένου ὁρους πρὸς τὸ βουλγαρικὸν χωρίον Μποῦφι ἄγουσαν.

Τὸ ἀπαίσιον τοῦτο κακούργημα ἦτο ὅμως, καθὰ ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων, ἀπλῶς προκαταρκτικὸν ἐκδραστικὸν μέτρον, διαπραχθὲν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι κατόπιν τούτου θὰ ἐκάμπετο ἡ πρὸς τὰ πάτρια ἀφοσίωσις τῶν κατοίκων. Τῆς ἐλπίδος ὅμως ταύτης ματαιωθείσης, ἐπανελήφθη, κατὰ τὰς λεηφθείσας αὐθεντικὰς πληροφορίες, ἡ φρικώδης τραγωδία τοῦ Ραχόβου καὶ τῆς Νεγοβάνης. Πολυάριθμον βουλγαρικὸν στίφος, ἐκκινήσαν τὴν νύκτα τῆς

26 Δεκεμβρίου ἐκ τοῦ ἐξαρχικοῦ χωρίου Μποῦφι, εἰσῆλθεν εἰς τὸ χωρίον Δράγος καὶ ἤρξατο τῆς διὰ τοῦ πυρὸς καὶ σιδήρου καταστροφῆς αὐτοῦ. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε καταφθασαῶν εἰδήσεων γινώσκομεν θετικῶς ὅτι ἐπυρπολήθησαν πέντε οἰκίαι, ἐσφάγησαν δὲ εἰκοσιτέσσαρα ἐν συνόλῳ πρόσωπα, ἐν οἷς τέσσαρες ἄνδρες, δέκα γυναῖκες καὶ ἰσάριθμα παιδία.

Αἱ βουλγαρικαὶ συμμορίαι εἶχον ἀποφασίσει νὰ προβῶσι, κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν νύκτα τῆς γεννῆδεως τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τοῦ ὀρθοδόξου ἐλληνικοῦ χωρίου Τσάκωνα τῆς ἐπαρχίας Καστορίας. Εὐτυχῶς τὸ σχέδιον ἐγνώσθη ἐγκαίρως, οὕτω δὲ, ἐνῶ οἱ ἀπαίσιοι κακοῦργοι, περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 25 Δεκεμβρίου, ὤδευον πρὸς τὸ χωρίον, εὐρέθησαν ἀντιμέτωποι πρὸς ἀπόσπασμα τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ὅπερ καὶ διεσκόρπισεν αὐτοὺς κακοὺς κακῶς, ἀφοῦ ἐφόνευσε καὶ ἐζώγησεν ὀκτὼ ἐξ αὐτῶν.

Οἱ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστημένοι Ἑλληνόβλαχοι Γεώργιος Παπαζήσης, Δημήτριος Παπαζήσης, Στέργιος Παπαρρίζος, Δημήτριος Παπαδημήτρης, Μιχαὴλ Λιάπης καὶ Γεώργιος Λαμπράκης, δι' αἰτήσεως αὐτῶν πρὸς τὸν οἰκεῖον μητροπολίτην Γρεβενῶν ὑπὸ ἡμ. 6 Δεκεμβρίου 1907, ὑποβάλλουσι «μετὰ βαρυαλγούσης καρδίας, ὅτι γενόμενοι πρὸ καιροῦ, κακῇ τῇ μοίρᾳ, θύματα τῆς ἐπαράτου ρωμουνικῆς προπαγάνδας καὶ εἰς τὰς σατανικὰς αὐτῆς κατὰ τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας εἰσηγήσεις μετὰ τυφλῆς ὑπακοῆς ὑπακούψαντες, ἐποτίσαμεν αὐτὴν διὰ τοῦ πικροῦ ποτηρίου τῆς ἀχαριστίας καὶ τῶν διαπληκτισμῶν, ἃ συνεπάγεται ἡ ἀντεθνικὴ καὶ ἀντιθρησκευτικὴ πολιτεία καὶ ταῦτα οὐχὶ ἐκ πεποιθήσεως, ἀλλ' ἐκ λόγων κακῶς ἐννοουμένου συμφέροντος καὶ ἀγνωμοσύνης. Κατιδῶντες ὅμως τὸ φρικῶδες βάραθρον εἰς ὃ προσεπαθούμεν νὰ σύρωμεν τὴν ἡμῶν πατρίδα καὶ πρῶτον ἡμᾶς αὐτοὺς..... καὶ μετὰ βδελυγμίας ἀποκρούσαντες ἀφ' ἡμῶν τὸ κράτος τοῦ πονηροῦ καὶ ἀλάστορος τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐχθροῦ, προσερχόμενοι ἐν εἰλικρινεῖ μετανοῇ καὶ συντριβῇ καρδίας πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, θερμῶς καὶ γονυκλινῶς καθικετεύομεν Αὐτὴν ἵνα ἀνοίξῃ τὰς

ἀγκάλας τῆς καὶ δεχθῇ τοὺς παραπεσόντας, τοὺς ἀποπλανηθέντας, τοὺς γνώμη δούλοις γενομένους τῆς ἐπαράτου ρωμουνικῆς προπαγάνδας καὶ ἥδη ἀποπτύοντας αὐτήν τε καὶ τὰς σατανικὰς αὐτῆς ἐνεργείας

ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 8 Ἰανουαρίου 1908 τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου» (Temps) ἐδημοσιεύθη ἀνταπόκρισις τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἰδιαιτέρου ἀνταποκριτοῦ αὐτοῦ, περιέχουσα περίληψιν ἀνακοινώσεως τοῦ γάλλου συνταγματάρχου Vèrand, διοργανωτοῦ τῆς ἀστυνομίας τοῦ τμήματος Σερρῶν, ἐξ ἧς περιλήψεως ἀποσπῶμεν τὴν ἀκόλουθον περικοπὴν·

« Παιστώμεθα θεαταί, ἀδυνατοῦντες νὰ καταστῆλωμεν αὐτήν, τῆς ἀδελφοκτόνου πάλης τῆς ὑπαρχούσης μεταξὺ ὀρθοδόξων πατριαρχικῶν καὶ ὀρθοδόξων ἐξαρχικῶν. Ἐν τῇ ἀμεροληψίᾳ μας, προσπαθοῦμεν νὰ κατὰστήσωμεν ἀποδεκτὰς νοθεύσεις, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ. Κατὰ τὴν παρούσαν στιγμὴν βασιλεύει γενικῶς ἡ ἐκδίκησις. Τὸ ἐν ἑγκλημα προκαλεῖ τὸ ἕτερον, ἡ μία λεηλασία τὴν ἄλλην, ὁ εἰς ἐμπρησμός τὸν ἕτερον

» Τῇ εἰσηγήσει μου, ἐνεκαίνισθη ἡ ἀνταλλαγὴ, μετὰ τῶν τμημάτων, τῆς μηνιαίας στατιστικῆς τῶν διαπραχθέντων ἐγκλημάτων· δύναμαι νὰ ἀνακοινώσω ὑμῖν ταύτην, διότι αὕτη θέλει παράσχει ὑμῖν, ἀνευ ἀνάγκης ἐξηγήσεων ἐπὶ πλέον, ἐπαρκῆ ἰδέαν τῆς κρατούσης ἐν Μακεδονίᾳ, ὡς ἐκ τῆς θρησκευτικῆς διαπάλης, οἰκτρὰς καταστάσεως.

» Μὴν Νοέμβριος.

» Ἐν τῷ βιλαετίῳ Σκοπείων 64 δολοφονίαι, ἐξ ὧν 52 ἐπὶ Βουλγάρων, 5 ἐπὶ Σέρβων, 7 ἐπὶ Τούρκων.

» Ἐν τῷ βιλαετίῳ Μοναστηρίου 56 δολοφονίαι, ἐξ ὧν 34 ἐπὶ Βουλγάρων, 7 ἐπὶ Ἑλλήνων, 3 ἐπὶ Σέρβων καὶ 12 ἐπὶ Τούρκων.

» Ἐν τῷ βιλαετίῳ Θεσσαλονίκης (τμήμα ρωσσικόν) 45 δολοφονίαι, ἐξ ὧν 36 ἐπὶ Βουλγάρων, 4 ἐπὶ Ἑλλήνων, 5 ἐπὶ Τούρκων.

» Ἐν τῷ βιλαετίῳ Θεσσαλονίκης (τμήμα γαλλικόν) 46 δολοφονίαι ἐξ ὧν 20 ἐπὶ Βουλγάρων, 9 ἐπὶ Ἑλλήνων, 17 ἐπὶ Τούρκων.

» Ἐν συνόλῳ, 211 πολιτικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ δολοφονίαι ἐντὸς μηνός, ἐξ ὧν 142 ἐπὶ Βουλγάρων, 41 ἐπὶ Τούρκων, 20 ἐπὶ Ἑλλήνων καὶ 8 ἐπὶ Σέρβων».

Παρὰ τὴν ἀμεροληψίαν ὅμως ἐφ' ἣ ὁ συνταγματάρχης κ. Vèrand ἐγκανυᾶται καὶ περὶ τῆς ὁποίας οὐδένα ἀπολύτως λόγον ἔχομεν ὅπως ἀμφιδάλλωμεν, μετὰ πολλῆς τῆς λύπης ἀναγκαζόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι ἐκφράσεις τινὲς αὐτοῦ, καθὼς καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος τῆς συντάξεως τῆς στατιστικῆς του παρέχουσι λαβὴν—καὶ μάλιστα εἰς τὸ πολὺ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον τὸ ἀγνοοῦν ἐπακριδῶς τὰ πράγματα—εἰς ἀδίκους καὶ ἐπιβλαβεστάτας κρίσεις, εἰς βάρος τοῦ ὀρθοδόξου ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

Τὸ πολὺ δημόσιον, ὅταν ἀναγινώσκη δολοφονίας ἐπὶ Βουλγάρων, ὑποθέτει, φυσικώτατα, ταύτας ὡς διαπραχθείσας (ἐν τοῖς δυσὶ κυρίοις μακεδονικοῖς νομοῖς Θεσσαλονίκης καὶ Μοναστηρίου) ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὅταν δὲ τὸ δημόσιον τοῦτο ἀναγινώσκει 142 δολοφονίας Βουλγάρων καὶ 20 Ἑλλήνων, ἄγεται εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς εἶναι ὁ πλειοψηφῶν ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ὁ ὑφιστάμενος, ἐν μεγίστῃ μοίρᾳ, τὸ βάρος τοῦ διωγμοῦ καὶ τῶν ζημιῶν τῆς κρατούσης ἀνωμάλου καταστάσεως· συνεπῶς ὅτι αὐτὸς ἐστὶ τὸ θῦμα καὶ οἱ ἀντίπαλοι αὐτοῦ οἱ δῆμοι. Δὲν θὰ ἦτο λοιπὸν ἀσυγκρίτως σαφεστέρα καὶ διαφωτιστικώτερα ἡ στατιστικὴ αὕτη τοῦ συνταγματάρχου Vèrand, (ἐξ ἧς παρελείφθη, ἀγνοοῦμεν διατί, τὸ τμήμα Δράμας), ἀν συνετάσσετο αὕτη κατὰ τὸ ἀναλυτικὸν διάγραμμα τῆς ἐπισήμου στατιστικῆς τῆς αὐτοκρατορικῆς Κυβερνήσεως τὸ ἔχων ὡς ἐξῆς :

Νοέμβριος 907.

Οἱ Ἑξαρχικοὶ ἐφόνευσαν· 34 Ἑξαρχικοὺς, 12 Πατριαρχικοὺς, 3 Σέρβους, 24 Μουσουλμάνους· ἐπλήγωσαν δὲ 16 Ἑξαρχικοὺς, 2 Σέρβους καὶ 5 Μουσουλμάνους.

Οἱ Πατριαρχικοὶ ἐφόνευσαν· 6 Πατριαρχικοὺς (:), 35 Ἑξαρχικοὺς, 1 Βλάχον· ἐπλήγωσαν δὲ 3 Πατριαρχικοὺς (:), 10 Ἑξαρχικοὺς, 1 Βλάχον.

Οἱ Σέρβοι ἐφόνευσαν· 6 Ἑξαρχικοὺς, 1 Μουσουλμάνον· ἐπλήγωσαν δὲ 1 Ἑξαρχικὸν καὶ 1 Μουσουλμάνον.

Οἱ Μουσουλμάνοι ἐφόνευσαν· 6 Ἑξαρχικοὺς, 2 Πατριαρχικοὺς, 2 Σέρβους· ἐπλήγωσαν δὲ ἓνα Πατριαρχικὸν καὶ ἓνα Σέρβον.

Ἐν ὧν 133 φονευθέντες καὶ 41 πληγωθέντες.

Ἡ ἐπίσημος αὕτη στατιστικὴ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὴν τοῦ κ. Vèrand ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν διαπραχθέντων κακουργημάτων, ἔχει τὸ μέγα πλεονέκτημα ὅτι σαφηνίζει τὰ πράγ-

ματα, ἀποδεικνύουσα ἅμα ὅτι ἡ μείζων μερὶς αὐτῶν δεόν νὰ καταλογισθῇ εἰς τὰς βουλγαρικὰς ληστανταρτικὰς συμμορίας, αἵτινες οὐ μόνον κατὰ τῶν ξένωνστοιχείων, ἀλλὰ καὶ κατ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ὁμοφύλων μαίνονται πρὸς δὲ καὶ ἀλληλοσπαράσσονται.

Τὸ μεγαλύτερον ὅμως ἀδίκημα τὸ προκύπτει ἐκ τῆς ἐκθέσεως τοῦ συνταγματάρχου Vérand εἶναι ὅτι συγχέει αὕτη ὑπὸ τὴν αὐτὴν προσωνυμίαν «Βούλγαροι», τοὺς βουλγαροφώνους ὀρθοδόξους, τοὺς τρομοκρατούμενους ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν καὶ σφαγιαζομένους ὑπὸ τούτων, ὡς μὴ ὑπεύκοντες εἰς τὴς ἐκδιαστικὰς ἐντολὰς αὐτῶν περὶ προσχωρήσεως εἰς τὴν βουλγαρικὴν Ἐξαρχίαν, ἀπαριθμοῦσα καὶ αὐτοὺς ἀναμὶξ μετὰ τῶν Βουλγάρων ἑξαρχικῶν, (τῶν συμμάχων καὶ συνενόχων τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν), τῶν φονευθέντων ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀμυντικῶν ἐλληνομακεδονικῶν σωμάτων. Δῆμοι, δηλονότι, καὶ θύματα τάσσονται ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον. Ἐκ τοῦ γεγονότος δὲ τούτου, καθὼς καὶ ἐκ τῶν ἐκφράσεων τῆς ἐκθέσεως «**ἀδελφοκτόνος διαμάχη μεταξὺ ὀρθοδόξων πατριαρχικῶν καὶ ὀρθοδόξων ἑξαρχικῶν**».. «**θρησκευτικὴ πάλη**» ἐξάγεται προδήλως τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ συνταγματάρχης Vérand, ἀποφαίνεται ἐν τῇ ἐκθέσει του καὶ περὶ τῆς ἐθνολογικῆς ἀποχρώσεως τοῦ μακεδονικοῦ πληθυσμοῦ· λαμβάνων δὲ ὡς γνώμονα τῶν κρίσεών του μόνον τὴν γλῶσσαν, συναριθμεῖ μετὰ τῶν Βουλγάρων καὶ πάντας τοὺς ὀρθοδόξους βουλγαροφώνους, οὓς θεωρεῖ ὡς διίσταμένους ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ θρησκευτικοῦ μόνον ἐδάφους· διὸ καὶ ἀποκαλεῖ τὴν διαμάχην «ἀδελφοκτόνον μεταξὺ ὀρθοδόξων πατριαρχικῶν καὶ ὀρθοδόξων ἑξαρχικῶν» καὶ, μικρὸν κατωτέρω «θρησκευτικὴν πάλην».

Ἐν τούτῳ δὲ ἐσφαλῇ ὁ συνταγματάρχης κ. Vérand. Ἡ γλῶσσα δὲν εἶναι ὁ μόνος γνώμων ἀπὸ ἐθνολογικῆς ἀπόψεως. Οἱ Βέλγοι π. χ. ἐρωτῶμεν τὸν κ. Vérand. οἱ ἔχοντες ὡς μητρικὴν καὶ ἐπίσημον αὐτῶν γλῶσσαν τὴν γαλλικὴν, εἰσὶ Γάλλοι; οἱ Ἑλβετοὶ, οἱ λαλοῦντες τὴν γαλλικὴν, ἰταλικὴν καὶ γερμανικὴν, εἰσὶ Γάλλοι, Ἰταλοὶ ἢ Γερμανοὶ; ἡ μεγάλη ἀμερικανικὴ δημοκρατία, ἡ ἔχουσα ὡς μόνην γλῶσσαν τὴν ἀγγλικὴν, θεωρεῖται ὡς ἀπαρτίζουσα τμήμα ἀναπόσπαστον ταύτης τῆς ἐθνικότητος; τὰ ἑκατομμύρια τῶν χωρικῶν τῆς Bretagne, τὰ ἔχοντα ὡς μητρικὴν γλῶσσαν τὴν

γαελικὴν διάλεκτον (ταυτόσημον σχεδὸν πρὸς τὴν λαλουμένην ἐν τῇ ἀγγλικῇ χώρᾳ τῆς Οὐαλλίας), πρέπει νὰ ἀποκοπῶσι τῆς ὁλομελείας τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ; εἰς ποίαν δὲ ἐθνικότητα ἀξιοῖ, ὁ κ. Vérand καὶ οἱ ὁμοεθνεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἀνήκουσι τὰ δύο σχεδὸν ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων τῶν ἐκείθεν τοῦ ρήγματος τῶν Βοσγίων καὶ τῶν ἀνατολικῶν μεθοριῶν τῆς Γαλλίας ἐπαρχιῶν, ὧν ἡ μεγάλη πλειοψηφία δὲν ἔχει ὡς μητρικὴν γλῶσσαν τὴν γαλλικὴν;

Ἡ γλῶσσα λοιπὸν δὲν ἀποτελεῖ τὸ κύριον διακριτικὸν γνώρισμα ἑνὸς λαοῦ· τὰ δὲ ἐκ τῆς συγγενείας, ἢ καὶ ἐκ τῆς ταυτότητος ταύτης, μονομερῆ ἐπιχειρήματα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ὅταν πρὸς ταῦτα ἀντιτάσσεται ἡ ἐθνικὴ ψυχὴ καὶ συνειδήσις. Ἡ ἐθνικὴ δὲ ψυχὴ καὶ συνειδήσις τῶν ὀρθοδόξων τῆς Μακεδονίας, τῶν λαλούντων τὴν βουλγαρικὴν, (ἢ, ἀκριβέστερον εἰπεῖν, τὴν ἱκανῶς παραλλάσσουσαν τῆς βουλγαρικῆς σλαυικὴν διάλεκτον τὴν ἐν χρήσει ἐν τισὶ διαμερίσμασι τῆς Μακεδονίας) εἶναι ὅτι οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχουσιν, ἀπὸ φυλετικῆς ἀπόψεως, πρὸς τοὺς Βουλγάρους· ἀπαραλλάκτως καθ' ὃν τρόπον οἱ Ἑλβετοὶ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐθνικῆς αὐτῶν συνειδήσεως, κηρύττουσιν ἑαυτοὺς Ἑλβετοὺς καὶ οὐχὶ Γάλλους ἢ Ἰταλοὺς ἢ Γερμανοὺς· καίπερ λαλοῦντες τὰς γλῶσσας ταύτας· οἱ Βέλγοι, καίπερ λαλοῦντες τὴν γαλλικὴν, Βέλγους καὶ οὐτὼ καθεξῆς. Τούτου ἕνεκεν οἱ Βουλγαροφῶνοι ὀρθόδοξοι τῆς Μακεδονίας δὲν ἠκολούθησαν τὴν σχισματικὴν Ἐξαρχίαν, καίπερ δὲ καταπιεζόμενοι καὶ τρομοκρατούμενοι καὶ ἐξολοθρευόμενοι, ἀποκρούουσι μετὰ βδελυγμίας τὰς ἐκδιαστικὰς προτάσεις τῆς βουλγαρικῆς προπαγάνδας.

Τούτων ἀπάντων ἕνεκεν, δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην ἡμῶν λύπην περὶ τῆς μεθόδου τοῦ καταρτισμοῦ τῆς στατιστικῆς τοῦ κ. Vérand, καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἀκαταλλήλων ἐκφράσεων ὧν ἐγένετο χρῆσις ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ καὶ δι' ὧν σοβαρώτατα ἀδικεῖται ὁ ὀρθόδοξος Ἕλληνας. Πληθυσμὸς τῶν νομῶν Μοναστηρίου καὶ Θεσσαλονίκης. Τὴν λύπην δ' ἡμῶν ταύτην ἐντείνει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐκθεσις αὕτη, ἡ περιληφθεῖσα ἐν τῇ ἀνταποκρίσει τοῦ παρισινοῦ «Χρόνου», ἀνεδημοσιεύθη παρὰ πολλῶν εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ὡς ἀπορρέουσα ἐξ ἀνδρὸς ἀμερολήπτου, ὄντος εἰς θέσιν νὰ ἀποφαίνεται μετὰ κύρους καὶ ἐν ἐπιγνώσει περὶ τῆς καταστάσεως. Οὐδόλως

ὑποπεύομεν, — ἐπαναλαμβάνομεν ἅπαξ ἔτι — τὴν ἀμεροληψίαν ἢ τὴν καλὴν πίστιν τοῦ κ. Végand· ἀλλ' ἀτυχῶς τὸ γεγονὸς παραμένει ὅτι, ὡς διευτυπώθησαν ἐν τῇ ἐκθέσει αὐτοῦ τὰ γεγονότα, ταῦτα δὲν συνάδουσιν ἐν πᾶσι πρὸς τὴν πραγματικότητα καὶ ὡς ἐκ τούτου σπουδαίως ἀδικεῖται ὁ ὀρθόδοξος ἐλληνικὸς μακεδονικὸς πληθυσμός. Καὶ τὴν ἠτιολογημένην ἐκφρασιν τῆς λύπης ἡμῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι τούτῳ, ἐσμὲν βέβαιοι ὅτι, πρῶτος πάντων, θὰ συμμερισθῇ, ὅταν λάβῃ γνῶσιν αὐτῆς, αὐτὸς οὗτος ὁ ἐντιμὸς συνταγματάρχης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Πατριαρχικαὶ προσερχήσεις. — Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους καὶ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν παρὰ μωαμεθανοῖς ἑορτῶν τῶν θυσιῶν, τοῦ κουρμπάν μπαϊραμίου, ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ὑπέβαλεν ἐγγράφως, διὰ τῆς ἀρχιγραμματείας τῶν ἀνακτόρων, εἰς τὴν Α. Α. Μ. τὸν φιλόλαον ἡμῶν ἀνακτα τὰς θερμὰς αὐτοῦ τε καὶ τοῦ νομοταγοῦς ἡμῶν Γένους εὐχὰς καὶ τὰς συγχαρητικὰς προσερχήσεις ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς.

Ἐπισκέψεις ἐπίσημοι. — Τῇ δευτέρᾳ προσῆλθεν εἰς ἐπίσκεψιν τῇ Α. Θ. Π., μετὰ τῶν ἀνηκουσῶν αὐτῷ τιμῶν γενόμενος δεκτὸς, ὁ ἀρτι ἐκλεγείς σοφολογιώτατος μέγας ραββῖνος τῆς ἰσραηλιτικῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ κοινότητος κ. Ἰακώβ Μύρ. Ἐκ μέρους τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἀντεπεσκέψαντο αὐτὸν τὴν ἐπιούσαν ὁ πανοσιολ. Μ. πρωτοσύγκελλος μετὰ τοῦ ἐξοχ. ἀρχοντος καπικεχαγιά, ἐγχειρίσαντες αὐτῷ καὶ πατριαρχικὸν γράμμα συστατήριον πρὸς τὸν σεβ. μητροπολίτην Θεσσαλονίκης — ἡ αὐτὴ πρεσβεΐα ἀπέδωκε καὶ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον τῶν γρηγοριανῶν ἀρμενίων τὴν ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων γενομένην εἰς τὴν Α. Θ. Π. ἐπίσκεψιν δι' ἐπὶ τούτῳ κληρικῶν ἀπεσταλμένων.

Φιλογενεΐας ὑπογραμμὸς ἀκραιφνοῦς, ὁ ἐν Μοσχοννησίῳις ἀξιότιμος κ. Ἰωάννης Χατζηναποστόλης, ἀπέστειλε καὶ ἐφέτος τὴν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου τῶν Πατριαρχείων ἐτησίαν αὐτοῦ συνδρομὴν ἐκ πέντε λιρῶν τουρκικῶν. Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ ἔτους, ἀπὸ ἐξ ἐνιαυτῶν, ὁ κ. Χατζηναποστόλης ἀποστέλλει τὴν τακτικὴν ταύ-

την εἰσφορὰν, εἰς ἣν ἑαυτὸν ὑπέβαλε, λαμπρὸν μὲν πᾶσι τιθεὶς ἑαυτὸν παράδειγμα φιλογενεΐας, ἀπολαμβάνων δὲ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας ἀντιλήπτορας ἐν ταῖς ἐργασίαις αὐτοῦ, ὧν τὴν ἐναρξιν καθαγιάζει τόσον θεαρέστως.

Ἔθν. φιλανθρ. Καταστήματα. — Κατὰ τὴν γενομένην χθὲς κοινὴν ἱερὰς Συνόδου καὶ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου συνεδρίαν ἐξελέγη μέλος τῆς ἐφορίας τῶν ἔθν. φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων, ἀντὶ τοῦ παραιτησαμένου τὰ καθήκοντα ἐφόρου νομομαθοῦς κ. Χρυσάνθου Θωμαΐδου, ὁ ἔλλογ. δικηγόρος καὶ προλύτης τῆς νομικῆς σχολῆς τῶν Παρισίων κ. Ἀγγελος Στ. Ἰωαννίδης. Ἐπίσης ἐξελέγησαν μέλη τῆς ἐφορίας, τὸ πρῶτον μὲν ὁ κ. Ἐμμ. Σαριδάκης, τὸ δεύτερον δὲ καθὼ καὶ πάλιν ἐκλέξιμοι οἱ κκ. Στ. Ε. Εὐγενίδης καὶ Δημ. Μανουηλίδης, ἱατροί.

Ζαφειροπούλειον κληροδότημα. — Μέλος τῆς ἐν Ἀθήναις διαχειριστικῆς Ἐπιτροπείας τοῦ Ζαφειροπουλείου κληροδοτήματος, ἐκπροσωποῦν ἐν αὐτῇ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, ὠνομάσθη ὑπὸ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ὁ ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τινος ἐγκατασταθεὶς ἀξιότιμος κ. Δημοσθένης Α. Εὐγενίδης, ἀντὶ τοῦ ἀποδιώσαντος Μιλτιάδου Ἰορδανοπούλου.

Ἱερὰ μονὴ Σινᾶ. — Κατ' εἰδήσεις ἐκ Καΐρου, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν ταύτην κατὰ τὰς ἑορτάς, προερχόμενος ἐκ τῆς ἱερᾶς μονῆς τοῦ ἁγίου καὶ θεοβαδίστου ὄρους Σινᾶ, ὁ πανιερ. ἀρχιεπίσκοπος Σινᾶ καὶ Ραϊθούς κ. Πορφύριος, ὃς διατελεῖ, κατὰ συμβάσεις ἐπισήμους, πρόεδρος τῆς ἐφορίας τῆς ἐν Καΐρῳ Ἀμπετείου σχολῆς, ὑπὲρ ἧς ἐργάζεται μετὰ ζήλου καὶ πολλῆς συνέσεως ὁ πανιερ. κ. Πορφύριος, ἀπολαμβάνων τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὁμογενῶν τε καὶ τῶν ξένων.

Ἁγιὸν Ὅρος. — Ἐπίτροπος τῆς ἱερᾶς μονῆς τῶν Ἰδίων ἐν Καυκάσῳ καὶ ἡγούμενος τοῦ ἐν Τιφλίδι Ἰδιριτικοῦ μετοχίου διωρίσθη ὁ πανοσ. προηγούμενος κ. Κύριλλος, ἀντικαθιστῶν τὸν διορισθέντα καὶ μεταβάντα μὲν ἐκεῖσε, ἀλλ' ἀμέσως ἐπονακάμψαντα πανοσ. ἀρχιμ. κ. Κλεώπαν.

Καθαίρεσις. — Ἐν τῇ προχθεσινῇ αὐτῆς συνεδρία ἡ ἱερὰ Σύνοδος καθήρεσεν ἀπὸ τῆς ἱερατικῆς ἀξίας τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ παραμένοντα τέως πρεσβύτερον Ἀγαθόνικον, ὅστις σκανδάλων ἐγένετο μεταξὺ τῶν ὀρθοδόξων παραίτιος, ἀποσχίσας ἑαυτὸν τῆς κανονικῆς αὐτοῦ πνευματικῆς

ἀρχῆς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει διδασκαλιῶν καινοφάνων ἰδίαν ἀντικανονικὴν πῆξας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ παρασυναγωγὴν.

Ἐπισκέψεις.—Τῇ κυριακῇ, 6 ἀρχαμένου, ἡ Α.Θ. Π. ἀπέδωκε τὰς ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς ἐπισκεψεις εἰς τοὺς ἐξοχ. πρεσβευτὰς τὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν τῆς Σερβίας, ὃς ἐπεσκέψατο καὶ χθὲς τὴν Α.Θ. Παναγιότητι.

Μητρόπολις Θεσσαλονίκης.—Τῇ 30 τοῦ δεκεμβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους κατετέθη πανηγυρικῶς ὑπὸ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Θεσσαλονίκης ὁ θεμέλιος λίθος τῆς πρώτης κοινωτικῆς ἀστικῆς σχολῆς, παρόντων πολλῶν φιλομούσων. Κατὰ τὴν τελετὴν, μετὰ τὸν ἐλλόγ. γυμνασιάρχην κ. Π. Κοντογιάννην, ἀπήγγειλε λόγον ἐξοχὸν ὁ τῶν παρ' ἡμῖν φιλόλογων κρῆτιστος κ. Πέτρος Παπαγεωργίου, μνησθεὶς ἐντέχνως τοῦ λαμπροῦ παρελθόντος τῆς τῶν Θεσσαλονικέων μεγαλοπράγμονος κοινότητος, μεθ' ὃ τὴν τελετὴν ἐπευλόγων σεβ. μητροπολίτης καλλίστην ἀπήγγειλε προσλαλίαν, ἀναγνούς καὶ τὸ κατατεθὲν ψήφισμα, οὐχὶ ἀρχαιοπρεπῶς συντεταγμένον.—Ἐκ τοῦ λαμπροῦ λόγου τοῦ διδάκτορος κ. Π. Παπαγεωργίου μαυθάνομεν εὐχαρίστως ὅτι ἐν τῇ ἐνορίᾳ τῶν Βλατέων ἰδίαν θέλει οἰκοδομήσει σχολὴν «ἡ εὐγενὴς φιλοπατρία εὐσεβοῦς γόνου τῆς Θεσσαλονίκης, ὅστις, ἀφανὴς τὴν πατρίδα καταλιπὼν, πολὺς ἔπειτα εἰς τὸν πλοῦτον καὶ τὴν εὐεργετικὴν τοῦ πλοῦτου χρῆσιν ἦρθη ἐν τῇ ξένῃ ὑπὸ τῆς εὐμενείας τοῦ Θεοῦ, ἡ φιλοπατρία τοῦ κ. Σωτηρίου Σπυρίδωνος».—Ὁ αὐτὸς ὁμογενὴς καὶ πρό τι νῦν ἐτῶν καὶ ἐσχάτως προσήνεγκε τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν Βλατέων ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἱερὰ ἄμφια καὶ σκεύη ἁγίας ἐννεμήκοντα καὶ πέντε λίθων, πέρουσι δὲ ἐδαπάνησε διακοσίας ὀγδοήκοντα λίρας πρὸς διάκοσμον τοῦ ναοῦ τῆς μονῆς ταύτης, ἐπιτευχθέντα ἄνευ ζημίας τοῦ παλαιοῦ βυζαντινοῦ ρυθμοῦ. τῶν ὑπὸ χρόνου παλαιωθέντων ξυλοκτίστων νερθῆκων αὐτοῦ μεταβληθέντων εἰς πλινθοκτίστους μετὰ ἀψίδων βυζαντινοῦ σχεδὸν σχεδίου. Τὴν εὐσεβῆ πρᾶξιν τοῦ δωρητοῦ παριστᾷ τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐντιμολογιωτάτου ἀρχοντος διδασκάλου τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐκκλησίας κ. Π. Ν. Παπαγεωργίου, οὕτως ἔχον· «Σωτήρος μεγάλιο νηὸν Σωτήριος οἶσιν—ἡγάξισε Σπυρίδων ᾧδ' ἀναλώματι· τῷ—μισθὸν ἔχειν ἐν γῇ πολλὸν κἂν οὐρανίοισι—δὸς, συνάναρχε Τριάς, εἴνεκεν εὐσεβείης».

Ὀνοματικαὶ ἑορταί.—Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους εἰς τοὺς ἄγοντας τὴν ὀνοματικὴν αὐτῶν ἑορτὴν αἱ πατριαρχικαὶ προσήσεις διεβιβάσθησαν τηλεγραφικῶς μὲν τοῖς πανιερ. μητροπολίταις Σμύρνης, Ἀγχιά-

λου καὶ Βελεγράδων, αἱ εὐχαὶ δὲ τοῖς κκ. Β. Δεσίρη καὶ Β. Ἐλευθεριάδῃ διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. ἀρχιδιακό-νου καὶ τῷ κ. Β. Μυστακίδῃ διὰ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος.—τῇ 6 τοῦ μηνὸς τούτου τῷ ἐρπάζοντι κ. Ἰορδάνῃ Τζεράχογλου, ἱατρῷ, τὰς πατριαρχικὰς εὐχὰς ἡρμήνευσεν ὁ ἱερολογ. δευτερεύων.—Τῇ 7 ἡ Α. Θ. Π. τηλεγραφικῶς συνεχάρη τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Δυρραχίου κ. Ἰωάννῃ, ἠΐστα δὲ τὰ δέοντα τηλεγραφικῶς μὲν τοῖς ἐκ τῶν πατριαρχικῶν ὑπαλλήλων κκ. Ι. Χλωρῷ καὶ Ι. Σταυρίδῃ, διὰ δὲ τοῦ πανοσιολ. Μ. πρωτοσυγκέλλου τῷ ἐξ. πρεσβευτῇ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῖς κκ. Ἰωάννῃ βέη Ἰωαννίδῃ καὶ Ἰω. Κ. Χατζοπούλῳ· διὰ τοῦ πανοσιολ. Μ. ἀρχιδιακόπου τοῖς κκ. Ἰ. Βιθυνῷ, Ἰ. Χότζῃ, Ἰ. Καστέλλῃ Ἰ. Μαμμοπούλῳ, Ἰ. Χαριτωνίδῃ, Ἰ. Ἡλιάτκῳ καὶ διὰ τῶν ἱερολογ. δευτερεύοντος κ. Ἀθηναγόρου καὶ κωδικογράφου τῆς ἱερᾶς Συνόδου κ. Διονυσίου τοῖς κκ. Ἰ. Δρακούμῃ, Ἰ. Σιώτῃ, ἱατρῷ, Ἰ. Κωνσταντινίδῃ (τῷ ἐν Φινκρῳ), Ἰ. Ἀσπριώτῃ, πατριαρχικῷ γραμματεῖ, Ἰω. Τσόλις διερμηνεὶ τῆς σερβικῆς πρεσβείας, καὶ Ἰω. Βαφειάδῃ, πρώτῃν ὑποπροξένῳ τῆς Ἀμερικῆς ἐν Κατῳ.—Χθὲς δὲ διὰ τοῦ ἱερολογ. δευτερεύοντος διεβιβάσθησαν αἱ πατριαρχικαὶ εὐχαὶ τῷ ἐκ τῶν ἐφόρων τῆς πατριαρχ. ἀστικῆς σχολῆς Μαρασλῇ κ. Θεοδ. Θεοδοσιάδῃ, ἄγοντι τὴν ὀνοματικὴν ἑορτὴν αὐτοῦ.

Χοροστάδια.—Τῇ κυριακῇ, κατὰ τὸν ἐσπερινὸν τῆς συνάξεως τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ πανηγυρίζοντι ἱερῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῶν χίων, πολλῶν εὐσεβῶν ἐκκλησιασθέντων.

Ἐκκλησιαστικὴ μουσική.—ὑπὸ τῶν διδασκάλων τῆς παρ' ἡμῖν Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς σχολῆς ἐχορηγήθη πτυχίον ἱεροψάλτου τῷ ἐκ Σύμης ἱεροψάλτῃ καὶ χρηστῷ νέῳ κ. Χριστοδούλῳ Ξιπολυτάκη, μετὰ προηγουμένην παρὰ τῷ ἀρχοντι λαμπάδρῳ τῆς τοῦ Χ. Μ. Ἐκκλησίας ἐκγύμνασιν καὶ μαθητείαν. Ὁ ἱεροψάλτης κ. Ξιπολυτάκης ἀριθμεῖται ἑβδόμος τῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς πατριαρχικῆς Μουσικῆς σχολῆς τοιοῦτο πτυχίον λαβόντων, διατελεῖ δὲ δεξιὸς ψάλτης τοῦ ἐν Σύμῃ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ἀγίας Τριάδος, ὃν λαμπρῶς συντηρεῖ ἡ εὐσεβὴς καὶ φιλογενεστάτῃ τῆς Σύμης ἑλληνικῇ κοινότητι.

Σωματεῖα.—Τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους, ἐπὶ τῇ εἰς τὸ ΚΒ' ἔτος τῆς ζωῆς αὐτῆς εἰσόδῳ, ἡ ἐν Παλίνῳ Ἀδελφότης «Ἁγίος Βασίλειος» ἐπανηγύρισε δημοτελῶς μετὰ λειτουργίαν ἐν τῷ αὐτόθι ἱερῷ ναῷ τῆς Θεοτόκου τελεσθεῖσαν ὑπὸ τοῦ πανιερ. μητροπολίτου Φιλιπποπόλεως κ. Φωτίου. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων ὁ μὲν γραμματεὺς ἀνέγνω τὴν ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἐνιαυτοῦ

λογοδοσίαν, ὁ δὲ συνάδελφος ἐκδότης τῆς «Ἀνατολῆς» κ. Χρ. Μισαηλίδης, ὁ ὁμοίως ἐορτὰς διὰ λόγων ὠραίων κοσμήσας, ἀπήγγειλεν ἔμμετρον διήγημα συγκινητικώτατον ὑπὸ τὸν τίτλον «Χαίρε νύμφη ἀνύμφευτε». Εἰς τὴν πράγματι ἀθρούτως ἐργαζομένην Ἀδελφότητα ταύτην τὰς πατριρχικὰς εὐχὰς ἠρμήνευσεν ὁ ἐκ τῶν πατριρχικῶν διακόνων ἱερολγ. κ. Εἰρηνάκιος.

Ἐκκλησία Ἀλεξανδρείας

Ὁ μακαριώτατος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Φώτιος ἐπὶ πλὴθος κατὰ τὴν παράμονὴν τῶν Χριστουγέννων ἐκ τῆς Κύπρου εἰς τὴν πατριαρχικὴν αὐτοῦ καθέδραν ὅπως συνεστῶσιν τοῖς ὀρθοδόξοις τὰς σεπτὰς ἡμέρας ταύτας.

Ὁ πανιερ. μητροπολίτης Χαλεπίου κ. Νεκτάριος ἀνεχώρησεν ἐκ Κύπρου τῇ 14 δεκεμβρίου ἐπανρχόμενος εἰς Κάϊρον.

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Ἱερὰ Σύνοδος.—Τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τῶν Χριστουγέννων ἐδείπνησαν παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ τὰ μέλη τῆς ἱερᾶς Συνόδου μετὰ τοῦ βασιλικοῦ παρ' αὐτοῖς ἐπιτρόπου κληθέντα κατ' ἔθος ὑπὸ τῆς Α. Μεγαλειότητος. — Οἱ σεβασμ. συνοδικοὶ ἐπίσκοποι Μεσσηνίας κ. Μελέτιος καὶ Μαντινέας καὶ Κυνοῦρας κ. Γερμανὸς ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν ἵνα διέλθωσι τὰς ἐορτὰς παρὰ τοῖς ποιμνίοις αὐτῶν.

Ἐπισκοπὴ Σύρου.—Κατὰ τὰς ἐφημερίδας τῆς Σύρου, ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Σύρου καὶ Τήνου κ. Ἀθανάσιος Λεβεντόπουλος, τὴν βελτίωσιν τῆς ἐν γένει καταστάσεως τοῦ κλήρου μέλημα κύριον ἔχων τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, προσκαλὼν τοὺς ἱερεῖς Σύρου, διδάσκει αὐτοὺς περίτε τῶν καθηκόντων τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ σκοποῦ τῶν ἀγίων μυστηρίων. Ἡ πρώτη ὁμιλία ἐγένετο πρὸ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μηνός, διήρκεσε δὲ 2 ὥρας, καὶ προέτρεψε κατ' αὐτὴν τὸν κλῆρον ἵνα τακτικῶς εἰσφέρει πρὸς ὕλην ὑποστήριξιν Ἱερατικοῦ ταμείου τῆς ἐπισκοπῆς, δούς αὐτὸς τὸ καλὸν παράδειγμα. — Ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Σύρου πρῶτος ὁμίλησε καὶ κατὰ τὴν ἑναρξίν τῶν ἐσπερινῶν διαλέξεων τοῦ Συλλόγου τῶν ἐμοροῦπαλλήλων περὶ πίστεως καὶ κατὰ τῶν ὑλιστικῶν θεωριῶν.

Ἐπισκοπὴ Πατρῶν.—Εὐχαρίστως ἐμάθομεν ἐκ τῆς «Θρησκευτικῆς Ἠχοῦς» τῶν Πατρῶν, ὅτι εἰς τὰς δύο ἢ τρεῖς αὐτόθι λαϊκὰς σχολὰς ἡ διδασκαλία τῶν ἱερῶν μαθημάτων κατέχει τὴν πρώτην θέσιν, ἀγαστὴ πρόνοια τοῦ πανιερ. ἐπισκόπου Πατρῶν κ. Ἀντω-

νίου Παράσχη καὶ τοῦ πανοσ. ἀρχιμ. κ. Χαρίτωνος Παναγοπούλου ἱεροκήρυκος. Τὴν μίαν τῶν σχολῶν συντηρεῖ ὁ λεγόμενος Καλαβρυτινὸς Σύλλογος, ἥς τὰ μαθήματα γίνονται κατ' ἐκάστην ἐσπέραν, τὴν δὲ ὁ Σύλλογος τῶν «Πατρίων». — Εὐχαρίστως ἐπίσης ἐμάθομεν ὅτι ὁ πανιερ. ἐπίσκοπος Πατρῶν καλέσας τοὺς τῶν ἱερῶν ναῶν ἐπιτρόπους συνέστησεν αὐτοῖς ἵνα καταβάλλωσι πολλὴν φροντίδα περὶ τῆς χρήσεως ἀγνοῦ κηροῦ πρὸς χρῆσιν τῶν ναῶν, περὶ κατασκευῆς στολῶν λειτουργικῶν καινουργῶν, καὶ περὶ τῆς αξιοπρεποῦς τοῦ κλήρου συντηρήσεως, ἵνα παύσῃ ὁ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνός ἀπὸ θύρας εἰς θύραν ἀγιασμός· συνενοήθη δὲ καὶ μετὰ τῶν προέδρων τῶν πολυπληθῶν ἐν Πάτραις σωματείων περὶ τῆς ἀργίας τῆς κυριακῆς. — Περὶ τούτου καὶ ἄλλοτ' ἐγράψαμεν ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ. Ἀληθείᾳ»· περὶ δὲ τοῦ κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνός ἀγιασμοῦ κατ' οἶκον φρονούμεν ὅτι πρόκειται οὐχὶ περὶ καταργήσεως ἱεροῦ ἐθίμου, ἀλλὰ περὶ καταργήσεως τῆς ἀμοιβῆς τῆς διδομένης εἰς τὸν ἱερέα κατὰ τὴν πρώτην τοῦ μηνός, ὅτε ὁ ἀγιασμός θέλει τελεῖσθαι τούντεῦθεν χωρὶς προσφορὰς χρημάτων εἰς τὸν ἀγιάζοντα.

Ἐκκλησίαι ἐν τῇ διασπορᾷ

Κοινότης ἑλληνικῆ Μεσσήνης.—Προϊστάμενος τῆς ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Σικελίας ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος, ἀριθμούσης ζωὴν ἑκατοντάδων ἐτῶν, διωρίσθη ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ αἰδεσιμ. πρεσβύτερος κ. Παντ. Γκορογιάννης, οὗ τὸν διορισμὸν ὡς προϊσταμένου ἑλληνικῆς τινὸς ἐν Ἀμερικῇ κοινότητος πρὸ τινῶν μηνῶν ἀνήγγειλαν αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες.

Ἑλληνικὴ κοινότης Νάουσας.—Προϊστάμενος τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐν Ἀμερικῇ κοινότητος Νάουσας διωρίσθη ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, αἰτήσας τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν ὀρθοδόξων, ὁ αἰδεσιμ. πρεσβύτερος κ. Κωνσταντῖνος Χαραμαντᾶς, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Σιατίστης.

ΠΡΩΗΝ ΝΕΥΡΟΚΟΠΙΟΥ ΝΕΟΦΥΤΟΣ

Λήγοντος τοῦ 1907 ἔτους ἡγγέθη τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ θάνατος τοῦ μητροπολίτου πρώην Νευροκοπίου Νεοφύτου, συμβᾶς ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τῶν Ἱβήρων, τῇ 21 παρελθόντος δεκεμβρίου, ἐν ἡλικίᾳ ὀγδοήκοντα σχεδὸν ἐτῶν. Ὁ ἀείμνηστος πρῶην Νευροκοπίου Νεόφυτος, ἐν Κυδωνίαις γεννηθεὶς καὶ νέος ὑποδύς τὸ

μοναχικὸν σχῆμα, ἀνεδέξατο πολλὰς ἐντολάς τῆς ἱερᾶς τῶν Ἱερώων μονῆς, ἰδίως ἐν Βουλγαρίᾳ, καὶ τελευταίον, πρὸ τεσσαρκακονταετίας, ἐν Καλυβίοις τῆς Ἡρακλείας, ὁπόθεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν κατελθὼν ἐψηφίσθη ἐπίσκοπος Βράτζης (ὑπὸ τὴν μητρόπολιν Τυρνόβου) καὶ θὼ γινώσκων ἀλλιστα τὴν βουλγαρικὴν γλῶσσαν, τῇ 23 ὁκτωβρίου 1872. Μὴ δυνήθεις εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ νὰ μεταβῇ, ὑπερέστη τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀποσταλὲς ὑπὸ τῶν κυριάρχων μητροπολιτῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἡρακλείας, Δράμης, ὅπου διέφυγεν ἐν Νευροκοπίῳ κίνδυνον θανάτου, Πρέσπας, Μελένικον, Διδυμότειχον καὶ Σηλυβρίαν, καὶ κατὰ ἰανουάριον τοῦ 1882 εἰς Καμπάνιαν, ἣν ἐποίμανε δεκαετίαν περίπου ἀγαπώμενος ὑπὸ τῶν ὀρθοδόξων διὰ τὸ τῶν τρόπων ἀπροσποίητον καὶ τὴν ἀγαθότητα. Παραιτησάμενος τὴν ἐπισκοπὴν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἱεράν μονὴν τῶν Ἱερώων καὶ διαμένων ἐν αὐτῇ ἐξελέγη κατὰ μᾶρτιον τοῦ 1896 μητροπολίτης Νευροκοπίου, μόλις τριετίαν διαμείνας· μεθ' ὃ καὶ πάλιν ἐπιστρέψας εἰς τὴν τῶν Ἱερώων διήνυσεν τὸν βίον ἐν γαλήνῃ, χριστιανοῦ ἀληθοῦς καὶ κληρικοῦ καλοῦ παράδειγμα τοῖς συμμονασταῖς καταλιπών. — Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο ἐν τῇ μονῇ ταύτῃ τὴν 23 δεκεμβρίου, προεξαρχόντων τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν πρώην Σωζογαθοπόλεως κ. Κωνσταντίνου καὶ πρώην Κασσανδρείας κ. Ἰωάννου.

ΠΡΩΗΝ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τῇ κυριακῇ ἀπεβίωσεν αἰφνηδίνως καὶ τῇ δευτέρᾳ ἐκηδεύθη ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, προεξαρχόντων τῶν σεβασμ. μητροπολιτῶν Μαρωνείας, Σερβίων-Κοζάνης καὶ πρώην Δεβρῶν, ὁ ἀπὸ πενταετίας πρὶ ἡμῶν διαμένων μητροπολίτης **πρώην Μαρωνείας Κωνσταντίνος Γαζής**, ἐν ἡλικίᾳ ἐβδομήκοντα ἐπτὰ ἐτῶν. Τὴν πατρίδα σινωπεύς, ἀρχαῖος μαθητὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογ. Σχολῆς, ἐν ἣ συνεπλήρωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1856, ἐχρημάτισε γραμματεὺς καὶ ταμίης παρὰ τῷ μακαρίτῃ Νικομηδείας Διονυσίῳ, εἶτα παρὰ τῷ Ἀμασειᾷ Σωφρονίῳ, κληθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν Πατριαρχείων ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου Σωφρονίου Γ' κατὰ φεβρουάριον τοῦ 1865. Διορισθεὶς δευτερεύων ὁ Κωνσταντίνος Γαζὴς προεβιβάσθη εἰς τὸν τοῦ ἀρχidiaκόνου βαθμὸν κατὰ ἀπρίλιον τοῦ 1870, ἀντὶ τοῦ Γρηγορίου, μητροπολίτου Δημητριάδος χειροτονηθέντος. Τῷ 1873 ἐχειροτονήθη (22 ἀπριλίου) μητροπολίτης Κασσανδρείας, μετονομασθεὶς Κωνσταντίνος ὑπὸ τοῦ πατριάρχου Ἀνθίμου ΣΤ', καὶ μετὰ δεκαεννέα ἔτη προεβιβάσθη εἰς

τὴν μητρόπολιν Σηλυβρίας καὶ τῷ 1900 κατὰ ὁκτώβριον εἰς τὴν τῆς Μαρωνείας, ἀφ' ἧς καὶ μετὰ τριετίαν ἀπομακρυνθεὶς ἦλθεν ἐνταῦθα, ὅπου τὰ τελευταῖα διήνυσεν τῆς ζωῆς ἔτη. — Τρεῖς ἐχρημάτισε μέλος τῆς ἱερᾶς Συνόδου, τῷ 1881—83, τῷ 1886—87 καὶ τῷ 1899—1900. Ἦν ἀνὴρ εὐφυὲς καὶ περὶ τὰς μαθηματικὰς ἐπιστήμας ἐντρίβεστος.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ

Τῇ προσεχῇ δευτέρᾳ, 14 τρέχοντος μηνός, τῇ 9 ὥρᾳ π.μ. γενήσεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου ἡ ἐκποίησις τῶν ἱερῶν ἀμφίων καὶ πραγμάτων τοῦ αἰοδίου μητροπολίτου Νευροκοπίου κυροῦ Θεοδωρήτου.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 11 ἰανουαρίου 1908.

Κατ' ἐντολὴν τῆς ἐπιτροπῆς
ὁ γραμματεὺς
Ἰάκωβος Βαδιάδης

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

Ὁ Γεώργιος Χαρμαντᾶς, χριστιανὸς ὀρθόδοξος, ἄνευ ἔργου, τῶς κάτοικος Πύργου τῆς ἐπαρχίας Ἀγχιάλου, ἥδη ἀγνώστον διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, καλεῖται ὅπως τὴν πρῶτην δικάσιμον δευτέραν καὶ ὥραν 8ην εὐρωπαϊστὶ π. μ. μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μῖς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου νομίμως διορισμένου πρὸ τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ δικαστηρίου, ὡς ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς αὐτοῦ συζύγου Ἰάσμης Γ. Χαρμαντᾶ, τὸ γένος Δ. Χαρολάμπους, χριστιανῆς ὀρθοδόξου τὰ οἰκιακὰ μετερχομένης, καὶ νῦν κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ διαζύξει. Ἄλλως ἢ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ διαζυγίου, δικασθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ.

Ἡ παρούσα κλήσις δημοσιευθήσεται τρεῖς κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Νέας Ἐφημερίδος».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 10 δεκεμβρίου 1907.

Ὁ προεδρεύων

1

† ο Μ. πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ὁ γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Χαμουδόπουλος

Οὐδὲν φύλλον τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἀπολεσθὲν ἀναπληροῦται δωρεάν, ἀλλ' ἐπὶ καταβολῇ 40 παράδων διὰ τὸ ὀκτασέλιδον καὶ 60 παράδων διὰ τὸ δωδεκασέλιδον τεύχος.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Τ. III. 726921